

Verwachting

Bijbels toekomstblad

*Wat is
christelijke
politiek?*

*En toch
komt er vre-
de op aarde!*

*De bekering
van de Joden
en de grote
gevolgen*

*Het meest
brute once-*

*Zoekt in het Boek des
Heeren en leest: niet een
van dezen zal er feilen,
het een noch het ander
zal men missen
Jesaja 34: 16a*

Jaargang 21 - nummer 1 – maart 2007

Bij de voorplaat. Het centrum van Gaza, een van de oudste steden van Israël. De bange vraag mag er wel zijn wat deze plaatsen allemaal nog te wachten hebben. Welk oorlogsgeweld zullen de steden en dorpen van het meest belangrijke land ter wereld nog treffen? Is ook -op grond van de profetieën- niet aan een bijna vernietiging te denken? Het volk van de Bijbel openbaart zich nog altijd als een werelds, een goddeloos volk. De orthodoxe Joden – die zijn toch wel godsdienstig? Ja, maar met verwerping van de Christus der Schriften. En buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf. Is er dan geen andere weg voor de vrome Jood? De enige weg voor Jood en heiden is: “Dit is het eeuwige leven dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus die Gij gezonden hebt.” Dit te ontkennen is wel de ergste vorm van antisemitisme! Vele “vrienden” van Israël doen dit...

Colofon

Verwachting is een Bijbels toekomstblad voor allen die uitzien naar de luisterrijke heilstijd op aarde als de satan gebonden wordt en naar de erkenning van het volk van Israël, dat Jezus van Nazareth de beloofde en gekomen Messias is.

"Verwachting" verschijnt eenmaal per kwartaal onder redactie van:

C.J. Buys
Sparreweg 6
2803 JT Gouda

Telefoon: 0182-572867

E-mail:

verwachting@solcon.nl
Postbankrek. : 3496856

Abonnement: € 13,60 per jaar. Betaling door middel van acceptgiro, welke wordt ingesloten bij het laatste nummer van de jaargang.

Opzegging: Ten minste een maand voor het einde van de lopende jaargang.

~~~~~

EEN NIEUWE JAARGANG.

Het laatste nummer van de vorige jaargang was aan de late kant; we deden de belofte dat het eerste nummer van de nieuwe jaargang op tijd zou verschijnen en... belofte maakt schuld! Denkelijk zal dit niet helemaal lukken. Door meerdere onvoorziene gebeurtenissen is toch weer wat vertraging opgetreden. Excuses daarvoor!

Dit nummer bevat weer een rijke verscheidenheid aan onderwerpen. De grote ellende van onze tijd en vooral de schrikbarende afval van het christendom blijft niet onderbelicht. De staat der Nederlanden en vooral het kerkelijk instituut bestaat nog bij de niet te bevatten lankmoedigheid en het taai geduld van de levende God.

****

Het grote gevaar is het pausdom.

“In de zomer van 1941 toen Duitsland in extase verkeerde bij het vooruitzicht van een spoedige overwinning, hield generaal Franco van Spanje een rede, waarin hij zei, dat het een “wiskundige zekerheid” was dat Duitsland de oorlog zou winnen. Daarom raadde hij de geallieerden aan de strijd op te geven. Het was niet moeilijk te raden, dat achter zijn woorden de schaduw van het Vaticaan opdook, dat zijn zegen had uitgesproken over de afschuwelijke zwaarden van de fascistten.”

Dit zei de Schotse predikant Murdoch Campbell in 1941. Wat willen we hiermee zeggen? Dat Rome het grootste gevaar is voor de wereld - voor óns land. De islam is ook zeer gevaarlijk. Dit nummer zegt er genoeg over! En... de kerk, de SGP laat het bij een miserabel zwak geluid. Men heult met Rome of bagatelliseert dit gevaar. Denk aan wat de laatste maanden meerdere malen is bewezen in dit blad door C.H. van den Hoven. Rome komt geniepig, stiekem. En... men heeft het niet door. Het Vaticaan beïnvloedt de hele wereldpolitiek. En we zitten al ten dele in de klauwen van dit monster. Denk aan “Europa”, denk aan de Mariavlag die ons geld “siert”. Zo erg zijn we al gestrikt! Het nieuwe “Europa” is de laatste poging van het pausdom nog eenmaal de macht te grijpen. Deze strik zal ons plotseling verstikken. De tijd zal het leren...

Maar er is méér – er is ook béter nieuws. En daarvan leest u opnieuw genoeg in dit nummer. Ter bemoediging en om niet in de wanhoop weg te zinken! Want... God lééft!

~~~~~

Verwachting

We mogen ons de vraag wel stellen of wij nog over de aanwezige gruwelen in de wereld, en die van ons land in het bijzonder, zuchten en kreunen, óf dat we reeds zo afgestompt zijn dat wij alle vreselijke dingen die er in onze dagen gebeuren als vanzelfsprekend aanvaarden. Dit is een vraag waar we niet zomaar aan voorbij moeten gaan, want het gevaar dat wij alles “gewoon” zijn gaan vinden is lang niet denkbeeldig, omdat ook wij kinderen zijn van de teruggekeerde dagen van Noach!

Wat er allemaal plaatsheeft tart elke beschrijving. Af en toe lezen we ook in het Reformatorisch Dagblad over de haast niet te beschrijven gruwelen die er in Afrika gebeuren. Kinderslavernij, gepaard gaande met het meest weerzinwekkende misbruik, is in meerdere landen het leven van elke dag. Het RD gaf onlangs enkele feiten weer die we niet eens durven herhalen. Denk ook aan de kindsoldaten! In landen als Noord- Korea, China, India, Zuid-Amerika, enzovoort, leven honderden miljoenen in de grootste ontbering en ellende. Miljoenen christenen in de wereld lijden vreselijk. Denk alleen maar aan Noord-Korea en de vele moslimlanden.

In ons eigen land lijkt de zonde volkomen óntzondigd. Wat het RD enige tijd geleden publiceerde over het bizarre levensgedrag van een heel groot deel van de losgeslagen refojeugd is meer dan verbijsterend. We willen er niet eens voorbeelden van geven. Het christendom is een aanfluiting. Als wij onze weelde en welvaart maar vast kunnen houden met steeds hogere inkomens, steeds mooier huizen, het vermeerderen van goederen, ons steeds luxer leven van elke dag -terwijl de oordelen als het ware “uit de lucht” te grijpen zijn-, dan hebben *wij* toch zegen?

Wordt het niet erg moeilijk om nog over “verwachting” te spreken, te schrijven? Tóch dienen we juist op een gegronde verwachting te wijzen. Want we houden onwrikbaar vast dat de wereld niet eindigt met de heerschappij van de vorst der duisternis! Zijn tijd is bijna voorbij, hoewel we er rekening mee dienen te houden dat hij nog veel erger te keer zal gaan dan hij nu al doet.

De Reformatie van de 16^e eeuw was een *voorspel* van de grote reformatie die we tegemoet zien als de Joden tot bekering komen. Die hoop en verwachting heeft de Heere in Zijn goedheid -ook middels onze theologen van voorheen- als kostbaar koren uit Jozefs geestelijke voorraadsschuur voor ons nagelaten. In dit nummer hebben we er weer veel van aan u doorgegeven. Smaak lezer van die oogst, de rijpste Bijbelgeuren!

WE GRAVEN ONZE EIGEN ONDERGANG

Zou het moeilijkheden (kunnen) opleveren als in de landsregering bewindslieden zijn die een dubbele nationaliteit hebben, zoals dat nu in ons land het geval is? Stel: u woont als Nederlands christen in Marokko; u hebt de Marokkaanse nationaliteit en u voelt zich ook Marokkaan. U hebt een Marokkaans paspoort, maar ook nog uw Nederlandse paspoort. Nu wordt u gekozen als (mede) bestuurder van Marokko en u werkt voor dit land en volk. Stel verder dat er zaken/dingen zijn die met uw oude vaderland te maken hebben. Er moet iets “gegund” worden, of dergelijke. Of dat er Nederlanders zijn die heel graag in Marokko willen gaan wonen, maar wat moeite oplevert. Zou dan de kans niet op de loer liggen dat u “alles uit de kast haalt” om uw oude land of een bewoner ervan voor te trekken en dat land, die man of die vrouw anders te behandelen dan u behoort te doen? Vooral als de godsdienst van uw geboorteland ook úw godsdienst is! “Ja maar”, zegt u, “als christen zou ik nooit een regeringsfunctie krijgen in Marokko; dus voor zo’n dilemma kan ik nooit geplaatst worden.” Inderdaad! U zou eerder onthoofd worden...

Nu is het in Nederland wél mogelijk dat mensen met een paspoort én van Marokko én van Nederland als volksvertegenwoordiger in de Tweede Kamer komen. In de Tweede Kamer zitten momenteel twee bewindslieden met een dubbel paspoort. Het betreft de Turkse Nebahat Albayarak, die staatssecretaris is op het departement van Justitie en de Marokkaan Ahmed Aboutaleb, staatssecretaris Sociale Zaken. Deze mensen zijn heel goed ingeburgerd in de Nederlandse samenleving en aan hun loyaliteit willen we niet twifelen. Bij voorbaat gaan we niet van kwade trouw uit. Echter... deze mensen zijn wel moslim! Maar er zijn toch meer verschillende “godsdiensten” en “overtuigingen” in de Kamer aanwezig? Inderdaad, maar het gaat hier wel over mensen met een nationaliteit uit een land waar een religie heerst die erop uit is Joden en christenen te vernietigen en de hele wereld te veroveren. En dan kunnen we ons toch heel ernstig afvragen: Is het gevaar van belangenverstrengeling niet levensgroot aanwezig en zullen deze moslims -als het erop aankomt- de keus niet maken voor hun afgodendienst en de bevordering van het zeer grote gevaar dat ons land boven het hoofd hangt – overheersing van de islam! Wat denkt u?

Er zijn al signalen dat we met een zeer gevaarlijk spel bezig zijn. In *Elsevier* van 3/3 vraagt de bekwame Leon de Winter zich ook af of een tweede nationaliteit als regeringslid wel gewenst is. Hij schrijft o.a. als volgt:

“Wij hebben met de kwestie rond de ‘Armeense genocide’ gemerkt dat Albayarak niet de moed had om de feiten te aanvaarden. Om haar Turkse achterban, en de familie en vrienden in Turkije, niet te mishagen, probeerde zij uit de slagenkuil te glippen, wat niet lukte. Tot op de dag van vandaag heeft zij zich vanwege loyaliteitsproblemen niet helder over de kwestie uitgesproken. Het wordt nog interessant met Albayarak wanneer zij zich als bewindspersoon over Turkse Koerden of Turkse christenen moet gaan uitspreken, en over misstanden in Turkije die tot vluchtelingen leiden – kan en zal zij dan enkel en alleen als Nederlandse bewindspersoon optreden.”

Deze taal is duidelijk genoeg – we weten waar we aan toe zijn en... de tijd komt dat er **tientallen** moslims in het parlement zitten. Wilders diende een motie van wantrouwen in. Niemand steunde deze motie. Nee, ook de SGP niet!

WET EN EVANGELIE

De wet overtuigt ons van onze val. Het Evangelie verzekert ons van onze verlossing. De wet laat ons zien wie we zijn, en wat we behoorden te zijn. Het Evangelie vertelt ons wat we kunnen worden, en hoe de verandering teweeggebracht moet worden. De wet scheurt onze wonden open. Het Evangelie giet er de genezende balsem in. De wet maakt onze plicht bekend. Het Evangelie helpt ons om het te volbrengen. De wet stort ons in de sloot. Het Evangelie opent voor ons de reinigende fontein. De wet is een spiegel waarin we onze eigen vuiligheid en mismaaktheid zien. Het Evangelie is een spiegel die de heerlijkheid van God in Christus weerkaatst, en de gelovige verandert in hetzelfde beeld.

De wet heeft geen omgang met de zondaar, biedt geen vergeving aan de zondaar, kan de liefde van de zonde in zijn hart niet genezen, kan geen vonk van leven geven, zonder volmaakte gehoorzaamheid, en volledige genoegdoening voor vroegere overtredingen. Daarom beschuldigen sommigen de wet van wreedheid, en kunnen de alles overtreffende heerlijkheid van het Evangelie niet voorstellen, zonder de wet weer te geven als een tiran of landloper. Maar het is niet de wreedheid van de wet, maar de gerechtigheid van de wet die de zondaar veroordeelt. Dit is de reden dat het geen armenhuis, en ook geen vrijstad binnen zijn grondgebied heeft. Toch "is de wet onze tuchtmeester geweest tot Christus". Door ons te overtuigen van zonde, laat het ons de noodzaak van een Zaligmaker zien. Het ontmoet de zondaar op zijn weg naar de hel, en drijft hem terug naar Golgotha!

Maar het Evangelie is heerlijker! Het komt het hart van de zondaar binnen, en verjaagt de liefde van de zonde, en geselt de zwarthandelaars uit de tempel van God. Het komt de cel van de gevangene binnen, kapt zijn boeien af, en gelast hem vrij heen te gaan. Het daalt af in de vallei van de dorre beenderen, maakt de verrotte skeletten tot levende mensen, en leidt ze tot de berg Sion met liederen van eeuwige vreugde. Het geeft ogen aan de blinden, oren aan de doven, voeten aan de verlamden, tongen aan de stommen, gezondheid aan de zieken, leven aan de doden, en het doet zulken die bezwijken onder de verschrikkingen van de wet weer tot leven komen. Het is "een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk die gelooft."

(Ds. C. Evans over 1 Timotheüs 1:11)

NIEUWE HEMELN EN EEN NIEUWE AARDE

- 2 -

"Thans komt ons voor het oog het afbeeldsel van de allerschoonste en glansrijkste stad, die niet sierlijker, noch fraaier met onze gedachten zou kunnen worden begrepen. Al de luister der wereld, de pracht der vorsten, de heerlijkheid der koninkrijken en de roem der steden, moeten voor de majesteit van deze stad wijken. Dit gezicht van het Nieuwe Jeruzalem moet niet *achter* het 20ste hoofdstuk (van de Openbaring aan Johannes) maar *naast* hetzelfde geplaatst worden. Daar wordt wel in hoofdstuk 20:11 gezegd, dat van het aangezicht desgenen die op de troon zat, de aarde en de hemel wegvlood; en dewijl alhier van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde wordt gesproken, zou het iemand wel kunnen toeschijnen, dat deze nieuwe hemel en deze nieuwe aarde, in de plaats van de weggevloten en voorbijgegane, gekomen waren. Doch als men de volgorde der zaken aandachtig overweegt, dan blijkt het alleszins, dat dit hoofdstuk het zevende vers van hoofdstuk 19 verklaart. Ook wordt er in hoofdstuk 20 niet gezegd, dat de eerste hemel en de eerste aarde, maar dat de hemel en de aarde weggevloten

zijn; te weten, die er stonden te komen, om die algemene en laatste oordeelsdag te vieren. Daarenboven kan er aan het duizendjarig rijk in deze wereld geen andere staat der kerk ondergeschikt worden noch daarop volgen. Dat nu door dit allerwijdlostigste Jeruzalem *niet* de hemelse heerlijkheid, maar de ***allergelukkigste toestand van de kerk hier op aarde wordt afgebeeld***, daartoe zijn vele bewijsstukken.” (deze worden heel duidelijk omschreven-B).

“En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg en hij toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit de hemel van God”, Openb. 21:10.

“Dit is de christelijke kerk van de laatste tijd, hoewel ik alhier het herbouwde Jeruzalem niet uitsluit, en het uit de voorzeggingen schijnt, dat Palestina de voornaamste plaats der kerk en het toneel der goddelijke heerlijkheid wezen zal; zo meen ik echter, dat de algemene vergadering aller gelovigen deze stad zullen uitmaken.

Maar deze nieuwe hemel en nieuwe aarde, die wij volgens Gods beloften verwachten (Jes. 65:17), **zijn niet de Hemelse heerlijkheid, maar de gelukzalige staat van de kerk op aarde.** Deze nieuwe hemel en nieuwe aarde geschapen zijnde zullen zij vervolgens huizen bouwen en die bewonen, wijngaarden planten en de vrucht daarvan drinken. Op deze aarde zal de gerechtigheid wonen, wat niet alleen zegt, dat de aarde van haar besmetting gezuiverd, alsdan niet meer aan de ijdelheid zal onderworpen wezen, maar dat ze zal bewoond worden door mensen die de gerechtigheid oefenen. Al deze spreekwijzen betekenen niet de volmaking van alle dingen, niet de hemelse heerlijkheid, **maar de gelukkige staat van de kerk op aarde.**”

~~~~~

Dit zijn enkele woorden van Professor A. Driessen (1684-1748) uit zijn commentaar op de "Openbaring". Deze man heeft vele studenten gevormd, o.a. A. Comrie. Geen wonder dus dat met zulke Bijbelse theologen onze oudvaders het Messiaanse Vrederijk hebben verwacht! Na onze boze en duistere tijd volgt -hoewel er een ontzaggelijk spreken Gods aan vooraf zal gaan- het "leven uit de doden", de *heerschappij* van het Evangelie wereldwijd!

~~~~~

Vervolgens gaan we luisteren naar **hoogleraar C. Vtringa**, van wie we in de loop der jaren al heel veel hebben gepubliceerd over het 1000-jarig rijk. Uit heel Europa kwamen er jongelui naar Franeker om door deze eminente professor te worden onderwezen in de waarheid Gods en zo ook over de gouden tijd op aarde als de satan gebonden zal zijn. Vtringa is ook tot geen andere exegese van Openbaring 21 kunnen komen als vele andere godgeleerden, namelijk, dat hier gesproken wordt van de laatste stand van de kerk op aarde. We citeren als volgt van hem:¹

“Hier dient zich een vertoog aan dat waarlijk heerlijk en uitmuntend is. Johannes verkeerde in het hemels Heiligdom en zag een verwonderingwaardige gedaante van een stad, die volmaakt en met alle geestelijke heerlijkheid versierd was, gelegen op een hoge berg, die hem, ongetwijfeld in dit gezicht aan de zuidzijde van het hemels Heiligdom, vertoond werd. Maar nadien hij die stad tevoren niet gezien had, scheen hem die uit de hemel neer te dalen; en de heilige Engel leerde hem hierna dat het de stad Jeruzalem was, die nieuw en door God gebouwd en het waar en volmaakt beeld van de Kerk van Jezus was. Eer hij nu tot nadere beschouwing van deze stad, die hij nauwkeurig wenste te kennen, werd opgevoerd, krijgt hij in het hemels Heiligdom, vooraf enige openbaringen omtrent enige dingen, die tot rechte

---

¹ We plaatsen enkele voetnoten van onszelf om -zo mogelijk- het een en ander te verduidelijken. Aan taal en schrijfwijze hebben we zo weinig mogelijk veranderd.

kennis van die voortreffelijke stad vereist werden en in deze zinsnede, die ik hier aantoon, ontworpen worden. Dit is de algemene inhoud van dit gezicht, hoewel de uitleggers het niet eens zijn over de hoedanigheid en aard om deze Kerk te bepalen. Maar nadien zulks noodzakelijk moet bepaald worden, zal het billijk zijn een kort onderzoek te laten voorafgaan.

Oplossende navorsing van dit Gezicht.

1. De stijl van de profeet, die deze stad beschrijft, is zo hoogdravend en verheven van trant, dat verscheidene uitleggers gemeend hebben, dat hij de staat van de Kerk hier op aarde niet in de toekomstige tijd beschrijft, maar de verheerlijkte Kerk, die na de dag van het laatste oordeel in de hemel gelukzalig zal vertoond worden. Launeus kiest de middenweg tussen die twee gedachten en betreft de eerste acht verzen op de staat van de Kerk, na de laatste dag in de hemel, omdat zij volmaakt zal zijn, maar het volgende laat hij slaan op de staat van de Kerk hier beneden, nadat de tegenstrijdige rijken zullen vernield zijn; maar zijn redenen voldoen mij niet. Een ieder, die deze profetie leest, ziet zonneklaar, dat de eerste acht verzen als voorrede voor dit Gezicht moeten gezien worden. Het gezicht zal direct nader verklaard worden. De eigenschappen of bijnamen die in deze verzen voor het Nieuwe Jeruzalem gebruikt worden, slaan op de Bruid van de Heiland, die in het volgende gezicht, dat die verzen vervangt, gevonden worden. Maar ik heb zekere redenen, die mij tot nu toe overtuigd hebben, dat in deze gezichten vertoond worden de staat van de Kerk van Christus, die in de laatste dagen hier op aarde zal vertoond worden, zowel na de verwoesting van het rijk van het beest, als nadat Gog en Magog zal vernield zijn.²

Hoewel ik de vrijheid van de tegensprekers overal genoeg kan verdragen, maar hier niet, omdat het genoeg blijkt, dat de Heilige Geest in het levendig beschrijven van deze beeltenis hemel en aarde als ondereen gemengd en zijn rede zo schikt dat Hij ons onder die verbeelding tegelijk de staat van de verheerlijkte Kerk, die in de hemel volmaakt zal zijn, en waar de Kerk, die hier op aarde in vreemdelingschap is, haar volmaaktheid zal krijgen. Was het anders, Hij zou de Kerk van Christus, die hier altijd enige onvolmaaktheid zal hebben, met die verwen niet hebben afgeschilderd. Nochtans is hier niets in, dat op de kerkstaat hier op aarde, zoals die in het laatste van de dagen nadat de ergernissen zullen geweest zijn, zich vertonen zal, niet toepasselijk is; zoals ik hoop uit de overeenstemming met andere profetieën te bewijzen, als men de kracht en de nadruk van de woorden maar voor de hemel bewaart; daar alle onvolmaaktheid eens zal voorbij zijn. Onderwijl wens ik, dat men het gewicht van onze redenen, die wij met andere uitleggers, van onze en van de voorleden tijd, voor onze gedachten bijbrengen, goed en rijpelijk overwegen mag.³

2. a) Het verband van deze profetie met de voorgaande, hoofdstuk 19:6-7, bewijst onweersprekelijk wat wij beweren. Na de ondergang van het rijk van het beest moest God Zijn koninkrijk aanvaarden, wat wij getoond hebben en alle profeten getuigen, het Rijk van Christus op aarde te zijn. Nu is de tijd van dat Koninkrijk, de tijd van de Bruiloft van het Lam, zoals op die plaats gezegd wordt: en de vrouw van het Lam is niemand anders dat het Nieuwe Jeruzalem, dat voor haar Bruidegom toebereid is.

b) Deze hele profetie is opgesteld in navolging van de profetieën van het Oude Testament, die buiten alle twijfel de staat van de Kerk in de gelukkige dagen van het Nieuwe Testament hier op aarde, afschaduwden, zoals Jesaja 25,35,52,60 en 61,

---

² Dit is duidelijk genoeg. Of de verklaarders nu de laatste hoofdstukken van de Bijbel al of niet toegepast hebben op de kerk in het Vrederijk, ze hebben in elk geval dit rijk verwacht na de volkomen ondergang van de machten der duisternis, na de binding van de satan.

³ We citeren altijd nog uit de inleiding van Vitringa op deze hoofdstukken. In dit artikel beperken we ons, daar het anders denklijk té uitgebreid en ook te ingewikkeld zou worden. Hij schrijft er zoveel over dat weergave ervan mogelijk te veel en te ingewikkeld wordt.

Ezechiël 47 en 48. Maar de reden leert ons, dat de voorbeelden en gelijklopende plaatsen deze verklaringen vereisen.

c) De eigenschappen passen alle niet, maar alleen sommige op de verheerlijkte Kerk, die in het laatste van de dagen moet volmaakt zijn, als dat Jeruzalem uit de hemel neerdaalt (vers 1). Maar wat zegt dat anders dan dat de Kerk hier op aarde in een hemelse staat moet vertoond worden? De Kerk van de uitverkorenen zal op de jongste dag van de aarde naar de hemel opgenomen worden, want deze aarde was en zal nooit de woonplaats van heerlijkheid en eeuwige gelukzaligheid zijn.

Van dezelfde zaak spreekt vers 24: “En de volken die zalig worden⁴, zullen in haar licht wandelen; en weer: “En de koningen van de aarde zullen hun heerlijkheid en eer in dezelve brengen”, en vers 26: “Zij zullen de heerlijkheid en eer van de volken daar inbrengen”. En hoofdstuk 22:2: “In het midden van haar straten was de boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, en de bladeren waren tot genezing der heidenen.” De staat van de hemelse heerlijkheid kent geen onderscheid van volken en daar zal de waardigheid van de koningen ophouden. De heidenen zullen daar ook geen geestelijke genezing nodig hebben, om niet te zeggen, dat deze woorden in die profetieën gelezen worden, die buiten alle tegenspraak handelen over de staat van de Kerk hier op aarde.⁵

d) Nadien dit boek profetisch is en de profeten de lotgevallen van de Kerk hier op aarde beschrijven, zo is het niet te denken, dat door deze profetie de heerlijke en hemelse staat van de Kerk na het einde van de eeuwen wordt afgeschilderd. Het doelwit van deze profetie is de dienstknechten van de Heere de dingen te tonen, die haast geschieden moeten (hoofdstuk 1:1). Dat nu veel dingen voortreffelijk en heerlijk van dit nieuwe Jeruzalem gezegd worden, die zeer nabij de staat van de Kerk in de hemel komen, dat moet ons te binnen brengen dat er vele heerlijke dingen van de Kerk op aarde, zoals die in het laatste van de dagen, in haar rechte gedaante, moet vertoond worden, kunnen gezegd worden, volgens de Godspraak van David in Psalm 87 vers 3: “Zeer heerlijke dingen worden van u gesproken, o stad Gods”, en dat de Kerk van Jezus Christus waarlijk een Koninkrijk van de hemelen is, Mattheüs 3:2. Dat er tussen die staat en de staat van de Kerk van de Heiland zeer grote overeenkomst en vereniging is. Want nu staat de hemel open, die eertijds gesloten was en als met de aarde verenigd en de aarde met de hemel vermengd. Hemel en aarde is een heiligdom en woonplaats van God. De ladder, tussen hemel en aarde, waarlangs de engelen neerdalen en opklimmen, verenigt hemel en aarde zodanig, dat de aarde het Huis van God en de poort van de hemel is (Gen. 28:17) en dat die op aarde leven, nu schijnen in de hemel te verkeren en met Christus in de hemel gezet zijn (Ef. 3:6-12), en Zijn Troon en eergenot te zijn, Ef. 3:2-6; Openb. 1:6. In dit vertoog komen ons de dingen voor die Johannes zag.

---

⁴ Het is opmerkelijk dat in deze tekst de woorden *die zalig worden* niet in de Griekse tekst voorkomen.

⁵ Toch wel heel duidelijk dat hier niet gesproken wordt over hemelse toestanden, maar dat gehandeld wordt over de kerk op aarde. Het is eigenlijk onbegrijpelijk dat vele verklaarders hieraan voorbij zijn gegaan.

A. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Vers 1: “Ik zag een nieuwe hemel en nieuwe aarde, want de eerste hemel en eerste aarde was voorbijgegaan en de zee was niet meer”. De uitwendige en vleselijke huishouding, die door de roomse, valse profeten in de kerk was ingevoerd, en haar ware gedaante verduisterd had, nam een einde met de Hervorming van de kerk. Het Goddelijk werk was niet ten einde, maar zal volbracht worden als het rijk van het beest zal vernietigd worden, wanneer de kerk, ten tijde, als de heiligen met Christus op een troon zitten, zich vertonen zal in al haar schoonheid en heerlijkheid; en de gedaante van hemel en aarde nieuw zal schijnen, de oude hemel en aarde vernietigd zijnde. Zo hebben wij dat zinnebeeld uitvoerig verklaard. Hoofdstuk 6:12 en 16:17-18, waarop hier gezinspeeld werd; als ook op de profeten van het Oude Testament, daar de hernieuwing van de kerkstaat op dezelfde wijze wordt afgeschilderd; ziet Jesaja 24:23, Haggai 11:3 en vooral Jesaja 65:17, zoals de uitleggers doorgaans aanmerken, en die Schriftkundige mannen al lang voorheen gezien hebben.

Dat er nu bijgevoegd wordt, dat de zee niet meer was op deze nieuwe aarde, betekent, dat de barbaarse volken, die dus lang in het heidendom, of in de dwalingen van de valse godsdienst gezeten hadden, in deze nieuwe wereld het christelijk geloof zouden aannemen; en het heidendom, dat in het Mohammedaanse ongelooft herleefde, zouden vernietigd worden⁶; zoals de kerk zulks genieten zou in de volle nadruk na de ondergang van Gog en Magog, want de Heilige Geest heeft dat vertoog in alle Zijn volmaaktheid willen voorstellen. Anders was het niet strijdig, dat op de nieuwe aarde ook een zekere zee was van de aarde onderscheiden. Wij moeten dan hier aan de woorden van de Heiland denken, Matth. 24:14: ”En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de hele wereld gepredikt worden, tot een getuigenis alle volken, en dan zal het einde komen”. Deze hervormde wereld of nieuwe gedaante van hemel en aarde zag Johannes na de verwoesting van het rijk van het beest; en na de straf over Gog en Magog, zag hij geen zee op die aarde, nadien nu de hele aarde de akker van de Heere was en het bergrijk van de hele aarde vervulde (Dan. 2:35), nadat alle koninkrijken, die hetzelfde bestreden hadden, waren vernield en vernietigd.

B. Het nieuwe Jeruzalem.

Vers 2:”En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalende van God uit de hemel, toebereid als een Bruid, die voor haar man versierd is”. Johannes, die nog in het hemels Heiligdom verkeerde, zag de aarde als de hemelse tempel met een veranderde en blijde gedaante, alsof die aarde in een stad veranderd was, zag hij op een hoge berg onder het hemels Heiligdom een stad van uit- muntende schoonheid en heerlijkheid, die, zoals hij van de engel begreep, het nieuwe Jeruzalem was, dat is, de Bruid van de Heiland, van welke de heiligen in hun lofzang gewag hadden gemaakt. Verstaat hier de Kerk van Christus, die in de laatste tijd veel volmakter in de wereld zal vertoond worden, dan in de tijd die verlopen is tussen Constantijn en Justinianus, waartoe Grotius deze profetie brengt. Zij wordt een stad genoemd, omdat zij in deze tijd voornamelijk, een overgrote vergadering van mensen zal uitmaken, die door gemeenschap van wetten en gebied samen zullen verbonden zijn (Jesaja 60,:14).⁷

---

⁶ We moeten niet denken dat in die dagen de valse godsdiensten nog als heersende religie aanwezig zullen zijn. De kracht van Rome, van de islam, en van alle heidense godsdiensten zal ongetwijfeld gebroken worden bij het uitgieten van de zevende fiool. Maar het is alleszins aan te nemen dat in het begin van het Vrederijk alle restanten van de valse religies ten onder gebracht zullen worden.

⁷ Wij kunnen er geen voorstelling van maken hoe dan de gemeente des Heeren zal zijn. Nu zien we enkel verscheurdheid, twist en de wereld in de kerk. We zien een kerk die meent de wereld voor Christus te moeten winnen, terwijl er van haar smaak noch reuk uitgaat! In het Vrederijk zullen allen rechtvaardigen zijn! Hoe we dit moeten verklaren? We hopen u nog eens de gedachten van Vitringa over deze tekst te geven.

Zij wordt heilig genoemd, omdat zij uit heiligen zal bestaan, die, volgens de huishouding van het Nieuwe Testament de besnijdenis van het hart ontvangen, die zonder handen geschied, zoals de profeet Jesaja zegt in hoofdstuk 3:1 en 60:31, waarop hier gezinspeeld wordt. Want de schijnheiligen, die zich onder deze vergaderingen mengen en heiligheid en reinheid van zeden voorwenden, worden onder de ware lidmaten van de Kerk niet geteld, die volgens de huishouding van het nieuwe en geestelijk Verbond geen andere voor Borg erkent dan heiligen, die door het Bloed van Christus afgewassen zijn. Zij wordt Jeruzalem geheten, omdat ze het waar en levend tegenbeeld van het oud Jeruzalem is, dat deze merktekenen draagt (Ps. 48:1-2, 125:1 en 132:13).”

U VINDT HET MOEILIJK?

Als u de bovenstaande stof moeilijk, ingewikkeld vindt, dan is dat best te plaatsen! Nu zijn onze lezers wel het een en ander gewend en velen zijn gelukkig *ontwend* aan hetgeen op vrijwel alle kansels voorgeschoteld wordt over de “Toekomstige Dingen.” Dáárvan zijn ze wel overtuigd dat het meeste onder de noemer “kletsboek” valt onder te brengen. Toch zullen er onder ons ook meerderen zijn die altijd van de gedachte zijn uitgegaan dat behandelde Bijbelgedeelten als bovenstaand, betrekking hebben op de eeuwigheid.

De in **1652** overleden Engelse theoloog **Joan Smith** schrijft in zijn werk *Verhandeling van de profetische ingevingen*, hoofdstuk 13, deel 5, *Dat geen profetie verstaan moet worden van de toekomstige wereld of de wereld der geesten*, het volgende:

“De derde en laatste regel, waarop wij acht zullen geven is deze, dat geen gedeelte der profetieën verstaan moet worden van de toekomstige wereld of de wereld der geesten; daar het o n m o g e l i j k is die in dit leven te bevatten of te beschrijven; weshalve alle Goddelijke openbaringen, in de Heilige Schrift begrepen, zekere staat der dingen in *d e z e* wereld moeten betreffen. In dezer voege moet men alle plaatsen, welke van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde spreken en dergelijke andere verstaan. En zo moet men ook bevatten het Nieuwe Jeruzalem, waarvan in Openbaring 21 wordt gesproken. (...) De staat der gelukzaligheid in de Hemel gaat het menselijk verstand en veel meer de inbeelding te boven.”⁸

NOG EEN GETUIGENIS

“Men moet zich hierover niet verwonderen. *Want ziet, zegt de Heere, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde*, dat is te zeggen **een geheel ander en nieuw wezen van zaken in de huishouding van mijn kerk op aarde**. Ja, ook als nieuwe hemelen en een nieuwe aarde zelf voor de kerk; want die tevoren maar onder een klein stuk land van de hemel en maar in één land geweest was, zou zich nu uitbreiden onder alle hemelen en over de ganse aarde; een gelukkiger en heerlijker staat van zaken dan in de kerk, die men gezien heeft met de oprichting van de huishouding des Nieuwen Testaments. Geen wonder dan, dat de overige (dat men of tot de vorige hemel en aarde onder het Oude Testament of tot de vorige benauwdheden brengen kan) niet meer zouden worden gedacht, en in het hart niet opkomen; de oude huishouding met alles wat daaraan vast was, land en heiligdom; mitsgaders de

---

⁸ We lezen van de apostel Paulus dat hij opgetrokken is geweest in de derde Hemel en dat hij daar dingen heeft gezien en gehoord die het een mens niet geoorloofd zijn uit te spreken. Er is geen mens op deze wereld die enigermate kan beseffen hoe het in de eeuwige heerlijkheid zal zijn. We hebben wel eens gehoord van een “diep doorgeleide” vrouw, die opgetrokken is geweest tot in de Hemel en zo ook het een en ander heeft gezien. Het is in strijd met het Woord. Maar deze mensen worden eerder geloofd dan het onfeilbare Woord van God.

benauwdheden onder het vernietigen en verlies van dien geleden, zou door dat alles onder een gelukkiger kerkstaat, dubbel goed gemaakt ten geheel vergeten worden.”

In het bovenstaande wordt gesproken over Jesaja 65:17, en het is van de hand van de bekende oudvader ds. **A. Hellenbroek**. Deze van God geleerde theologen hebben goed begrepen dat de hemelse heerlijkheid het verstand van sterfelijke mensen te boven gaat; dat de Bijbel -ook in de meest verheven profetieën- niet spreekt over de eeuwigheid, maar over de aarde – de kerk op aarde.

Hellenbroek merkt bij Jesaja 11:9 op dat deze verzen a l l e e n betrekking hebben op de kerk in de aardse bedeling. Hij bestrijdt het gevoel van sommigen die de volkomen vervulling van deze profetie verwachten in het Hemelrijk! U zult wel begrijpen dat de **écht oud gereformeerde** leer heel wat anders is dan wat nu de predikers van die signatuur ons voorschotelen en trachten wijs te maken! Het ontzettende is dat een deel van ons reformatorische volk zulke predikers zo ongeveer beschouwt als engelen uit de Hemel met hun verderf van de toekomstleer en eveneens van de heilsleer.

De bedoeling van deze serie was met 2, of hoogstens 3 afleveringen te volstaan, maar bij wat onderzoek is gebleken dat dit niet haalbaar is. De stof is ook dermate belangrijk dat we u méér willen geven. In de volgende aflevering komt de eenvoudige ketellapper John Bunyan uitgebreid aan het woord DV!

(wordt vervolgd)

TOT JALOERSHEID VERWEKKEN

We gaan hier niet schrijven over Romeinen 11:11 waar we lezen: *“Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre, maar door hun val [is] de zaligheid de heidenen [geworden], om hen tot jaloersheid te verwekken.”*

De gemeente des Heeren heeft de opdracht het jodendom jaloers te maken op hun kennis van de Messias, op hun godzalig leven. In de geschiedenis zijn er Joden tot bekering gekomen – ook door het “zien” hoe christenen leven. Maar het valt niet te ontkennen dat het “leven” van de christenen, de eeuwen door, eerder een beletsel is geweest voor de Jood om de Messias te aanvaarden! Voeg daarbij dat het jodendom ook de kerk van Rome tot het christendom rekent. Nu, dan weten we het wel...

Nu Israël “thuis komt” hoort men nogal eens gedachte dat wij hen tot jaloersheid dienen te verwekken. En dat is nog waar ook. Theodorus à Brakel zegt dat het “heilig en godzalig leven der christenen” dit moet doen. Welnu, dan weten we genoeg. We denken dat de Heere de christenen daartoe niet meer zal gebruiken – Hij zal het zèlf doen. Wij hebben onze taak schromelijk verzuimd. Het verdeelde christendom is een aanfluiting. Met de titel “Tot jaloersheid verwekken” bedoelen we hier wat anders.

Een van onze abonnees van het “eerste uur” -een dame die vanwege de nood van de kerk bij de “thuislezers” behoort- ziet met groot verlangen uit naar de bekering van Israël tot zegen en leven van de kerk – **het leven uit de doden**. En zoals het met haar en ook met anderen gaat is er dikwijls moedeloosheid, ziende op het vreselijk verval van de christenheid en het uitblijven van de vervulling van Gods beloften. We kwamen zo met elkaar in gesprek over deze dingen en toen bleek dat ze ook bijna niet meer kan lezen over het aanwijzen van het diep verval in onze dagen, de grote onbekeerlijkheid van Neerlands christenheid en het haast niets meer kunnen zien van de ware gemeente des Heeren. Uiteraard wéét zij dat er een breed scala van “godsdienst” is...

Haar bedoeling was eigenlijk aan te geven dat het steeds weer wijzen op de afval benauwend wordt. En wie zal het ontkennen? En niettemin blijft het o.i. noodzakelijk de ontstellende afval te signaleren. Daar tegenover wijst het blad ook heel veel op het grote herstel dat aanstaande is; “die heerlijke tijd op de aardbodem”, zoals Theodorus van der Groe het verwoordde. De tijd als de satan gebonden zal zijn. Wat men daaromtrent in onze dagen naar voren brengt toont alleen maar aan hoe groot de afval is van de “waarachtige woorden Gods”. Men vertelt gewoon grote leugens!

We hebben met haar afgesproken in elk nummer een geschiedenis op te nemen van ware godsdienst, van een godsdienst om **jaloers op te worden**. Geen opsomming van “bevindingen” van “vrome mensen:”, maar van **levende Godzaligheid**. Dit zijn niet altijd gebeurtenissen uit de tijd der vervolging, hoewel het in deze bedeling toch altijd is: “In de wereld zult gij verdrukking hebben.” Op blz. 13 leest u van een vervolging door het beest van het pausdom. Tot lering en bemoediging! Om jaloers op te worden!

~~~~~

John Brown van Priesthill

////////////////////////////////////

“HIER IS DE LIJZAAAMHEID VAN DE HEILIGEN....”

Zo was het ook in het leven van John Brown. Hij woonde in Priesthill, in de parochie van Muirkirk en het district van Kyle in Ayshire. Zijn huis stond op de top van een heuvel, waarachter een uitgestrekte heidevlakte voor het oog ontluikte. Het was gebouwd van steen en kalk, bedekt met heideplaggen. Naar de maatstaven van zijn tijd was het interieur geriefelijk ingericht. Maar boven alles herbergde deze woning de vreze Gods, want John Brown en zijn vrouw Isabel Weir dienden de Heere met heel hun hart.

John was nog maar een jongen toen honderden predikanten de kerk verlieten. De droefheid die toen van veler gezichten was af te lezen, maakte op hem een onuitwisbare indruk. John volgde de verdreven leraars in de velden en dalen van zijn woonstreek. Hij leefde mee met de strijdbare helden van Rullion Green, Drumclog en Bothwell, al vocht hij niet met hen mee. Met een aantal jongemannen kwam hij 's zomers in een schaapkooi bijeen en gaf hij onderwijs vanuit het Woord van God en de belijdenis van Westminster. 's Winters zaten zij rondom een groot vuur van turf en kolen naar de jonge Brown te luisteren.

Al vroeg was John weduwnaar geworden en bleef hij met een dochtertje achter. Omstreeks 1680 hertrouwde hij met Isabel Weir, die hij in Sorn had leren kennen. Zij had een opgeruimd karakter, wat de wat sombere John goed van pas kwam. Beiden hadden niet alleen elkaar lief, maar hun harten brandden ook van liefde tot hun Zaligmaker. Ook waren zij eensgezind in hun opvattingen over de droeve vervallen staat van het Sion Gods. Toen hij haar ten huwelijk vroeg, moest er eerst een zware last van hem af. Hij vertelde haar van zijn voorgevoel dat hij eerdaags zijn getuigenis voor Zijn Meester met zijn eigen bloed moest bezegelen. Maar desondanks gaf Isabel hem haar jawoord. Maar wie moest hun huwelijk inzegenen? Richard Cameron was niet meer en ook Donald Cargill had zijn leven afgelegd in de strijd. Moesten zij naar de “indulged” predikanten gaan om hun huwelijk te bevestigen?

Uiteindelijk vonden zij een predikant bereid om de plechtigheid te leiden. Het was niet de eerste de beste; het was Alexander Peden, de profeet van het Covenant, die in Kyle was om kinderen te dopen. En in een “glen” vlak bij de woning van Brown vond het huwelijk plaats. Zij waren verbaasd zoveel belangstellenden te zien. Peden verwelkomde het bruidspaar met de merkwaardige woorden: “Dit zijn de getuigen van uw eden; zij allen zijn vrienden, die met gevaar van hun leven zijn gekomen om het Woord van God te horen en om Zijn ordinantie van het huwelijk bij te wonen.” Toen de eenvoudige plechtigheid voorbij was, noemde hij de bruid bij haar naam en sprak haar als volgt aan: “Isabel, je hebt een goede man, maar je zult hem niet lang hebben. Wees blij met zijn gezelschap en houd het linnen bij de hand voor een lijkkleed, want je zult het nodig hebben, als je er niet naar zoekt, want zijn einde zal bloedig zijn.” Het was geen gelukkig vooruitzicht dat hun trouwdag overschaduwde, maar toch wisten zij dat de Heere hen voor elkaar bestemd had. En de korte tijd van hun huwelijk was als een Elim in de woestijn van het leven. Zij bemoedigden elkaar in het geloof en spoorden elkaar aan om met lijdzaamheid de verdrukking te doorstaan.

De vijfjarige Janet, want zo heette het meisje uit het eerste huwelijk van John, lichtte de morgen na de trouwdag de klink van de deur van de provisiekamer op en zag haar nieuwe moeder staan. Het kind bedekte het gezicht verlegen met haar arm en sprak: “Zij zeggen dat u mijn moeder bent!” “Wat denk je als ik je moeder zou zijn?” vroeg Isabel haar. “Niets, maar ik dacht, als u mijn moeder was, dat ik dan een beetje bij u mocht komen.” “Ik hoop dat ik je moeder zal zijn, mijn kind, en dat God mij hiervoor genade geeft en dat jij voor mij en voor je vader een gemak mag zijn.” En zo was het ook. Zij hielp haar vader en moeder, zo jong als zij was, en niets was haar te veel. Vrede en geluk overschaduwden het gezin van John Brown.

Met hart en ziel waren John en Isabel verbonden aan het overblijfsel dat de banier van het Verbond hoog hield. Ook James Renwick was een graag geziene gast in Priesthill. Bij zijn eerste bezoek herkende Isabel hem niet. Toen haar man binnenkwam, zag hij dat de vreemdeling leek op de jongeman die enkele jaren terug door de “Societies” naar Holland gezonden was om daar te gaan studeren. Nu was hij geordend en naar zijn vaderland teruggekeerd. In plaats van een vaste woonplaats te hebben, werd hij hier, evenals Peden, als een hert voortgejaagd. Het was hem een zegen van Boven om in het godvruchtig huisgezin van John Brown van Priesthill op verhaal te komen. Zij spraken met elkaar over het lijden van de Kerk en over haar uiteindelijke overwinning. Spoedig hierop publiceerde Renwick zijn *Apologetical Declaration*.

De vijand wist ook Priesthill te vinden. De “society”, die hier regelmatig samenkwam, werd spoedig verstoord. John Wilson en John Smith van Lesmahagow werden door kolonel Buchan neergeschoten. John Brown van Blackwood, die in dezelfde parochie woonde, volgde in het begin van maart, toen kolonel Murray hem doodde. John Brown van Priesthill werd genoodzaakt nu en dan uit te wijken. Hij doorstond de scherpe koude toen hij in maart en april in Kyle en Lanarkshire verblijf hield. Op een dag ontvluchtte hij de dragonders in een diepe ravijn. Hij bracht hier de dag in gebed door en stortte zijn ziel uit voor God met de woorden

uit de Klaagliederen: “Laat ons onze wegen onderzoeken en doorzoeken, en laat ons wederkeren tot de Heere.” Plotseling hoorde hij een liefelijk geluid, dat vanuit een gedeelte van een moswal kwam. Het bleken enkele medebroeders te zijn die de Heere prezen met psalmgezang. Het waren bekenden die ook gevluht waren en zich in de kloof van een rots schuilhielden. Zij verheugden zich in de God van hun heil en waren van harte gewillig om voor Zijn Naam te lijden.

Niemand minder dan de gehate John Graham of Claverhouse zat hen op de hielen. Hij gaf leiding aan een aantal garnizoenen, waarvan er één in Lesmahagow gelegerd was. In april 1685 bracht hij met zijn soldaten in deze plaats een bezoek. Hij had gehoord van de vroomheid van John Brown en was vastbesloten hem als prooi te gebruiken. John was bij zijn gezin in Priesthill, toen Claverhouse om zes uur in de morgen op het erf verscheen, Hoe dorstte hij naar het bloed van de weerloze schapen van de kudde van Christus. Hoe werd hij door de satan aangepord om hen om te brengen. Zoals gewoonlijk, was John die morgen vroeg opgestaan, om met zijn gezin de Heere aan te roepen. Na de huisgodsdienst ging hij naar de heuvel om wat turf af te steken, toen Claverhouse met drie troepen soldaten op hem af kwam rennen. Deze greep de hulpeloze man en bracht hem naar zijn eigen huis. Zijn dochter Janet, die de soldaten had zien aankomen, had inmiddels haar moeder gewaarschuwd. “O, geef mij op dit uur genade”, zo riep Isabel uit. Zij nam de hand van Janet en ging naar buiten.

Wat had Claverhouse voor beschuldigingen tegen John Brown? Het waren altijd dezelfde vragen die hij stelde: waarom de diensten van de “curate” verzuimd werden en waarom het gebed voor koning Jakobus werd nagelaten. John antwoordde hem, dat hij alleen Christus, als Hoofd van Zijn Kerk erkende en dat hij de hulppredikers niet kon horen omdat zij tegen de Goddelijke wetten in waren aangesteld. Hierop schreeuwde de bloedhond: “Ga tot je gebeden, want je zult onmiddellijk sterven.” Zelfs de ruwe soldaten hoorden dit vol verbazing aan. John knielde neer en stortte zijn hart hardop uit voor Zijn God. Zijn vrouw en kinderen stonden bij hem, toen hij ook hen opdroeg aan de troon van de genade en hij bad “dat iedere zegen van het verbond op haar en op de kinderen, geboren en niet geboren, mocht worden uitgestort, als op één die door de invloed van de Heilige Geest verfrist wordt, wanneer Hij als de regen op het nagras en als waterstromen op de aarde neerdaalt.”

Wie kon nog onbewogen dit gebed aanhoren? John was een man die de zalving van de Heilige Geest in rijke mate bezat. Zijn leven was een gedurige gemeenschap met de God van de hemel. Maar Claverhouse kon zijn gebeden niet langer aanhoren. Met vloeken en lasterlijke woorden probeerde hij de smeektaal van de geknielde te onderbreken. Hij werd gedwongen om op te staan en wendde zich nu tot zijn vrouw: “Isabel, dit is de dag, waarvan ik je voordat we met elkaar trouwden verteld heb. Binnen enkele minuten zal ik voor de hemelse rechtbank verschijnen, als een getuige voor de zaak van de Verlosser, tegen de regeerder van Schotland. Ben je gewillig om afscheid van mij te nemen?” Vol ontroering antwoordde zij: “Van harte gewillig.” Zij gaf zich over aan de wil van God, al moest zij haar lieve man missen. John legde teder zijn armen om haar heen en sprak: “Dit is alles waarop ik gewacht heb. O dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?” Hij kuste haar, zijn kleine jongen en tenslotte Janet, die hij nog toevoegde: “Mijn lieve kind, geef je hand aan God als je Gids en wees je moeder tot troost.” Toen riep hij in vervoering uit: “Gezegend zijt Gij, o Heilige Geest, dat U meer troost tot mijn hart spreekt dan de stem van de onderdrukkers verschrikking in mijn oren doet horen.”

Het geduld van Claverhouse raakte op. Hij wilde de stem van de martelaar voorgoed het zwijgen opleggen. Nu gaf hij zes soldaten bevel om op Brown te schieten. Maar zij bleven bewegingloos staan. Zij hadden het ontroerende gebed van hem gehoord en hert leek alsof zij geen kracht meer in hun armen hadden om hun geweren op de biddende Brown te richten.

Claverhouse nam hierop zijn eigen pistool en schoot Brown dwars door zijn hoofd. Zo viel het ontzielde lichaam neer op de koude grond.

Met ontzetting zagen de soldaten deze gruweldaad aan. Maar Claverhouse keek triomfantelijk. Hij wendde zich onbeschaamd tot Isabel, die bezig was om de delen van het verbrijzelde hoofd van haar man bij elkaar te verzamelen. “Wat denk je nu van je man, vrouw?” “Ik heb altijd goed van hem gedacht”, zo antwoordde zij de bruid, “en nu meer dan ooit tevoren”. De moed van de vrouw vertoornde Claverhouse nog meer. “Het zou rechtvaardig zijn als ik je naast hem zou leggen.” Hierop keek zij hem recht in het gezicht: “Als dat zou worden toegelaten, twijfel ik niet of uw wreedheid zo ver zou gaan, maar hoe wilt u uw werk van heden verantwoorden?” Met het meest onbewogen gezicht, antwoordde de moordenaar: “Voor de mensen kan ik dat wel doen en voor God wil ik hem in mijn eigen handen nemen.” Hierop sprong hij op zijn paard en gaf het de sporen. Isabel bleef met de huilende kinderen achter. Zij verbond het hoofd van haar lieve man met haar handdoek, legde het lichaam af en bedekte het met een kleed. Toen ging zij op de grond zitten, trok haar kinderen naar zich toe en hilde met hen mee over het smartelijke verlies van haar John.

Het was zes of zeven uur in de morgen, toen de zon nog maar net aan de kim verschenen was. Alexander Peden was tien of elf mijlen van Priesthill verwijderd toen de gruweldaad plaatsvond. Tegen achten ging hij naar het huis van een vriend, lichtte de klink van de deur op en ging de keuken binnen. “Heere”, zo sprak hij, “wanneer zult u het bloed van Brown wreken? O, laat het bloed van Brown dierbaar zijn in uw ogen.” De heer des huizes, John Muirhead, begreep eerst niet wat Peden bedoelde. “Claverhouse is vanmorgen in Priesthill geweest”, zo verklaarde de grijsaard, “en heeft John Brown vermoord.

Zijn lichaam ligt bij het eind van het huis en zijn arme vrouw zit huilend erbij en er is niet één ziel die haar vertroost.” Deze morgen zag ik na zonsopgang een vreemd verschijnsel in het firmament dat op een helder schijnende ster leek, die van de hemel op aarde neerviel. En er is vandaag inderdaad een helder lichtende ster neergevallen, de grootste christen met wie ik ooit gesproken heb.”

Mensen zijn moeilijke vertroosters, vooral in zulke omstandigheden. Toch waren er vrienden, die Isabel en haar kinderen tot grote steun waren. De vrouw van David Steel vertroostte haar met de woorden dat de Heere een Man is van de weduwen en een Vader voor de wezen. De zegen van de God van Jakob was met haar. Hij verliet haar niet in deze nood. Hij omringde haar met Zijn goedgunstigheid en vervulde haar ziel met Zijn nabijheid. Zij wist dat haar man in de eeuwige tabernakelen was opgenomen. De kroon van het martelaarschap was hem ten deel gevallen. Zijn lichaam werd begraven op de plaats waar zijn ziel mocht opvaren in heerlijkheid.

John Brown “won zijn diadeem”, de prijs waarnaar hij in zijn leven had gejaagd. Hij legde zijn leven neer als een getuigenis voor de Kroonrechten van Christus. “Hier is de lijdzaamheid van de heiligen; hier zijn zij die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus.”

~~~~~

Het bovenstaande hebben we overgenomen uit het prachtige werk van de heer L.J. van Valen “*NAFTALI een losgelaten hinde*”. Dit boek beschrijft de strijd en het lijden van de Schotse Kerk voor de Kroonrechten van Christus. De kerk van Schotland heeft ontzettend geleden onder de vervolgingen van de roomse antichrist. Het is enerzijds een vreselijk boek, maar anderzijds een heerlijk boek! Hoe “vreselijk” het is kunt u lezen in de geschiedenis van John Brown van Priesthill – tevens leest u ook het “heerlijke” ervan!

Als je zulke geschiedenissen leest durf je jezelf amper een christen te noemen. De “covenanters” hebben ondervonden wat we lezen in Hebreëen 11. Hoe zouden en zullen wij staan in tijden van vervolging? Wie zou niet vrezem?

Een mens kan veel, kan alles over hebben voor een valse godsdienst. Dat zien we ook duidelijk bij de wrede vervolger van Gods heiligen, John Graham of **Claverhouse**. Deze man heeft in koelen bloede honderden van Gods kinderen wreed vermoord. Hij was bezet met een dodelijke haat. Bij Van Valen lezen we dat de uitstraling van Claverhouse iets had van een jongensachtige bevalligheid. “Hoe bedrieglijk is vaak het aangezicht van een mens, waarachter een hart vol haatgevoelens schuil gaat”, merkt de schrijver op.

Claverhouse is gesneuveld bij het vervolgen van Gods kinderen. “Hoe staan de zaken?”, vroeg de stervende. Men antwoordde: “Goed voor koning Jacobus... maar wat u betreft.” De stervende Claverhouse antwoordde: “Als we overwinnen komt het er voor mij niet op aan.” Daarna verscheen hij voor de hemelse Rechter om rekenschap te geven van zijn daden. Hij meende met alle pausen van Rome een goed werk gedaan te hebben met het doden van “ketteren”...

ROEPING – VERKIEZING – ZEKERHEID

*Daarom, broeders, benaartstigt u te meer uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen. Want alzo zal u rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het eeuwig Koninkrijk van onze Heere en zaligmaker Jezus Christus.” (2 Petrus 1:10-11).

De leer van een *verzekerde* geloof van de vergeving van de zonden, van in Christus aangenaam te zijn en van de aanneming tot kind van God was en wordt nog steeds *beschouwd* als onbereikbaar in dit leven. Wanneer die leer beleden wordt, wordt hij verdacht gehouden en daarmee wordt de Werkmeester onrecht aangedaan. Maar het is tegen het Woord van God en de ervaring van miljoenen die in volle verzekering van de hoop geleefd hebben en gestorven zijn. De leer van de geloofszekerheid is een onwettelijke openbaring, soms wel, soms niet uitdrukkelijk genoemd.

Dat die zekerheid wezenlijk is voor de zaligheid, kunnen wij niet erkennen. Maar wij moeten wel strikt vasthouden dat erop aangedrongen wordt als wezenlijk voor een getrooste en heilige wandel, waarbij de eer van God zeer betrokken is. Waarom wordt anders deze leer herhaaldelijk genoemd? In Kol. 2: 1 en 2 schrijft Paulus over zijn *grote strijd* voor de heiligen, *opdat hun harten vertroost mogen worden, en zij samengevoegd zijn in de liefde, en dat tot alle rijkdom van de volle verzekerde van de hoop, tot het einde toe*. In hoofdstuk 10:22 vermaant hij hen: *Laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerde van het geloof*. En wat nog het meest spreekt, de apostel Petrus vermaant zo met ernst: *Daarom, broeders, benaartstigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken*. Wij vertrouwen dat geen verder bewijs uit het heilige Woord nodig is om de leer te staven. Er staat geschreven als met een zonnestraal: *Dezelve Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen van God zijn*. Het is de plicht en het voorrecht van elke gelovige om ijverig en biddend de verzegeling van de Geest te zoeken. Hij mist zijn grote voorrecht als hij deze zegen kleinacht of onderwaardeert. Stel u niet tevreden met de zwakke indruk, die u bij de bekering ontvangen hebt. Met andere woorden, rust niet op een ervaring uit het verleden. Velen zijn al tevreden met de hoop alleen dat zij eens van de dood in het leven overgegaan zijn; met dit zwakke en

in veel gevallen twijfelachtige bewijs stellen zij zich heel hun leven tevreden en zij zullen zo in het graf afdalen.

O, lezer, als u werkelijk bekeerd bent, en uw ziel in een gezonde, groeiende, geestelijke stand is, wilt u meer. En ook vooral, als u uzelf beter hebt leren kennen en beter hebt ingezien hoe ruw de ruwe weg is en hoe smal het smalle pad is, dan verlangt u naar een *aanwezige* Christus om op te *leunen* en uit Hem te *leven*. U hebt niet genoeg aan vroegere bevindingen, behalve dat zij voor uw ziel de trouw van God bevestigden. *Vergetende hetgeen achter is*, zult u *nu* vergeving zoeken en *nu* weten dat u bij God aangenaam bent.

Naarmate u het eeuwige huis nadert, zal de dagelijkse vraag zijn: “Hoe sta ik tegenover God? Is Jezus nu dierbaar voor mijn ziel? Is Hij mijn *dagelijkse* spijs/ Wat ervaar ik van *dagelijkse* bezoeken van en aan Hem? Zie ik steeds meer mijn eigen zondigheid, ledigheid en armoede en Zijn gerechtigheid, genade en volheid? Als ik *nu* opgeroepen zou worden ben ik dan bereid om af te reizen en met Christus te zijn?”

Als u een zalige en heilige wandel op prijs stelt, als u ijverzuchtig bent voor de eer en de heerlijkheid van de Heere, als u ernaar verlangt het *zout van de aarde*, het *licht van de wereld* te zijn, overal een goede reuk van Christus te zijn, zoek dan de verzegeling van de Geest. Doe het niet met minder, sta ernaar, jaag ernaar. Het is uw plicht. O, laat de plicht toch uw voorrecht zijn. Dan zult u met vaste tong uitroepen: *Abba, Vader! – Mijn Heere en mijn God!*

(Octavius Winslow-“Avondgedachten”- 11/11)

KORT OPGEMERKT

** **Atheïsme.** Wie niet gelooft dat er een God is, is verdorvener dan de duivel. Ontkennen dat God bestaat, is een soort atheïsme dat in de hel niet te vinden is.

****

** **Europese zelfmoord.** In een paginagroot artikel van 3 februari jl. bespreekt het RD het nieuw verschenen boek *The third Islamic Invasion of Europe* (De derde islamitische invasie van Europa), van de Israëliische hoogleraar Raphael Israeli. Het is een angstaanjagend en benauwend boek. De schrijver verwacht dat de islam in Europa oppermachtig zal worden. Het RD gebruikt als kop voor dit artikel “De demografische zelfmoord van Europa” en tevens: *Ismatoloog Raphael waarschuwt voor derde islamitische invasie*. Het RD verwijst ook nog naar professor Bernard Lewis, die waarschijnlijk de meest gezaghebbende historicus op het gebied van de islam is, zoals we lezen in het RD van de hand van Alfred Muller. Lewis zei onlangs op een symposium aan de Hebreeuwse Universiteit te Jeruzalem: *Islam is spoedig de dominante kracht*. Maar dan is de heer G. Wilders kennelijk toch zo dwaas nog niet!

****

** **Spelbreker?** “(...) Dus spelbreker zijn? Maar zo moet u het niet stellen! De **tweedracht** komt van de zijde van allen, die zich in ongehoorzaamheid aan het Woord stoten.” Dit is een woord van de christelijke gereformeerde predikant **J.C. Maris** in ‘Contact Orgaan van de bond van Chr.Ger.Vrouwenverenigingen’, **augustus 1962**. In die dagen “rommelde” het al in de kerken der scheiding. Nu is de **puinhoop** aldaar bijna volledig. En... een puinhoop stort eens geheel en al in. **1834** is bijna verleden tijd...

****

** Recht en plicht. “(...) maar wel in het bijzonder was het mij bekend, dat het het RECHT en de PLICHT van de Gemeente des Heeren is en van **ieder lid in het bijzonder**, om de gebreken en de afgoderijen die men ziet, **uit liefde tot God en uit liefde tot de naaste te openbaren.**”

(Ds. H. de Cock in een brief aan het ‘Provinciaal Kerkbestuur van Groningen’, d.d. 28 mei 1834)

*****

** Schuld bij onszelf zoeken. Dat zeggen de afvalligen altijd als je wijst op hetgeen we behoren te doen, zoals ook Hendrik de Cock ons voorhoudt. Maar... u moet er maar eens op letten, dat men met zulke vrome en nietszeggende praatjes, ‘gewoon’ doorgaat met schuld op schuld te vermeerderen en het erfdeel des Heeren steeds meer prijsgeeft aan het wild en woest gedierte, dat niets in het woën ontziet.

*****

** Wereld en tijdgeest. Zo erg niet omdat het meedoen met de tijdgeest de eeuwen door gebeurt en tot de menselijke zwakheden gerekend mag/moet worden? Ten dele waar; maar geheel waar is, dat wie leeft met de wereld niet sterven kan met Christus. En bijna de gehele godsdienst is verweven mét de wereld, vergiftigd door de tijdgeest.

*****

** Predikanten. “Zolang de wereld blijft behoort dit hoofdstuk een waarschuwing en baken te zijn voor alle predikanten van de godsdienst, want geen zonden zijn zo zondig in het oog van Christus als die van hen.”

(J.C. Ryle over Mattheüs 23-1-12)

*****

** Christus en godsdienst. Hoe weinig van hen die belijden bekeerd te zijn begrijpen iets van de *nieuwe geboorte!* Zij hebben van Christus *gehoord*, maar kennen Hem niet uit ervaring en persoonlijk. Ze hebben nooit met een verbroken en nederig hart de toevlucht tot Hem genomen. Maar het is heel iets anders als een arme zondaar aan Zijn voeten gebracht te worden, daar te liggen tot Hij van vrede en vergeving spreekt tot de vermoeide, belaste ziel. (Mary Winslow-“De hemel geopend”-blz. 190)

*****

** Geheimen. We lezen nogal eens van complottheorieën, en allerlei geheime genootschappen. Er is ongetwijfeld veel aan de hand in de wereld waar we geen idee van hebben. Er wordt wel gesproken van een “regering áchter de regering”, met name die van de Verenigde Staten. Zo zouden de VS de aanval op de Twin Towers zelf hebben “geregeld” om Irak binnen te kunnen vallen. Dat houden we voorlopig maar op een “Indianenverhaal”! Maar toch... Het RD van 14 februari bevat een groot artikel over de zogeheten “Bilderbergconferenties”. De “groten” der aarde komen van tijd tot tijd bij elkaar om allerlei “geheimen” te bespreken; het een en ander te “regelen”. Onze koningin Beatrix is ook van de partij. Trouwens... haar vader, Prins Bernhard, belegde in 1954 de eerste bijeenkomst in hotel Bilderberg in Oosterbeek! Ja, het is van lieverlee wel bekend dat aan het doen en laten van de prins een verdacht luchtje zat! U hebt mogelijk wel begrepen dat president Bush ook bij de gasten behoort. Men zou op deze bijeenkomsten de wereldpolitiek “maken”. Men is ook “bezorgd” over de olie. Over een jaar of 40 zou deze “op” zijn. En olie heeft ook alles te maken met oorlog. Irak zou er een voorbeeld van zijn. Maar daarom volgen op de oorlogen met Afghanistan en Irak nog oorlogen met Iran, Saudi-Arabië en zelfs met Frankrijk, zoals zij stellen. En er is zoveel meer. Volgens het RD is het allemaal te vinden in het onlangs verschenen boek *De ware geschiedenis van de Bilderbergconferenties*, door Daniël Estulin. Wat is *waar* en *onwaar* in deze door satan bezeten wereld?

*****

** Het recht Gods. Met het Offer op Golgotha is aan het recht Gods volkomen voldaan.

** Onze plicht. Het is onze plicht dat bij het naderen van verwoestende oordelen, van alle belijders geëist wordt te leven in zichtbare godzaligheid.”Dewijl dan deze dingen vergaan, hoedanigen behoort gij te zijn in heilige wandel en godzaligheid.” Dit zegt **dr. John Owen** in een preek over 2 Petrus 3:11. De “verwoestende oordelen” zijn al her en der op de wereld en naderen ongetwijfeld met rasse schreden. Maar... het zal zijn als in de dagen van Noach en Lot. Behoren wij bij de **uitzonderingen**?

*****

** Eerlijke predikanten. “Alle getrouwe predikanten preken eerlijk en oprecht. ‘Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande (der oneerlijkheid, eng.vert.), niet wandelende in arglistigheid.’ Er zijn vele predikanten die uitwendig nog wel vormelijk zijn, maar van binnen zijn ze het niet. Dit was echter niet het geval met Paulus. Ondanks dat wij onze toevlucht tot de Fontein hebben genomen en ons hart hebben laten reinigen, blijft het zondige hart ons aankleven, ook in de prediking. Wij hebben echter de bedekselen der oneerlijkheid verworpen. Bid om eerlijke en oprechte predikanten!”
(MacCheyne-“De Ark der behoudenis”-blz. 23)

*****

** Ontzettend. “In Nederland doen jaarlijks **94.000** mensen een poging tot zelfmoord. Verder zitten 400.000 mensen zo in de put dat zij een suïcide overwegen. Per jaar slagen 1600 Nederlanders erin zich van het leven te beroven”, RD 1 maart 2007. Deze berichten zijn gepubliceerd na een onderzoek van het Trimbos-instituut in opdracht van het ministerie van Volksgezondheid. Een wereld, een land zonder God. Het “zoutend zout” is uit de samenleving verdwenen.

*****

** Geen behoefte. We hebben geen behoefte aan een nieuwe liturgie, een nieuwe Bijbel, psalmen van nu, enzovoort. Werkelijk nieuw zal het worden op Gods tijd; ook wat de vormen betreft. Het hoeft wel geen betoog dat vrijwel alles wat de huidige christenheid als nieuw en vernieuwd naar voren brengt en tracht te brengen, tekenen te meer zijn van het naderende einde en de nabije komst van het nieuwe begin.

*****

** Christus of de christen? “Ik hoorde gisteren de goede dominee X. Hij was even voortreffelijk als altijd, **maar ik wilde dat hij meer over Christus sprak, en minder over christelijke ervaring.** *Christus verhogen* is de manier om arme zondaren te trekken en om arme heiligen boven hun duisternis, twijfels en onzekerheden uit te tillen. De rijke volheid te zien die er in Jezus is voor de armste, de meest verdorven, de meest hulpeloze die Zijn lieve Naam ooit aanriep; o, dat is Evangelie. Heeft Hij ooit iemand afgewezen die tot Hem kwam? Nee, nooit; en hij zal het nooit doen.”

(Mary Winslow-“De hemel geopend”, blz. 175)

*****

** Is dan alles bederf? In de *GezinsGids* van 1 maart 2007 staat een artikel over “Gezinsvorming” dat nogal wat vragen oproept. We lezen o.a. van een stel dat lichamelijk en geestelijk aan een huwelijk toe is. Het “probleem” is echter dat het meisje in het vierde jaar van haar studie geneeskunde is en daarom zouden ze nog twee jaar moeten wachten om te trouwen. Dat wilden ze niet en wie zou hier iets tegen in kunnen brengen? Maar ze wilde toch ook die studie afmaken en daar kunnen ze geen kinderen bij gebruiken. Ze hebben hierover gesprekken gehad met een predikant en... ook met de Heere. De studie durfden ze niet te beëindigen. De Heere had ze deze studie gegeven en hen nooit laten zien dat er mee gestopt moest worden! Welnu, in het gebed kwamen ze tot de beslissing wél te gaan trouwen, maar nog geen kinderen te “nemen”. Dat pas na het beëindigen van de studie. Ja natuurlijk, alles hebben ze gedaan met de Heere. Moeten we dan alle bladen uit onze gezinnen gaan weren? In dat artikel komt meerdere malen ds. R. van Kooten (Soest) aan het woord; het artikel is zelfs geïllustreerd met twee foto’s van hem. Heeft de gesignaleerde goddeloosheid ook zijn instemming? Dat horen we dan nog eens graag van de *GezinsGids*.

** God zorgt. Tijdens een dienst deelde Spurgeon mede dat hij de weduwe van de beroemde prediker Christmas Evans, de Bunyan van Wales, had ontmoet in behoeftige omstandigheden. Na de dienst vroeg iemand hem het adres van deze vrouw, zodat hij haar wekelijks kon ondersteunen. Hij kon het niet verdragen, dat Gods volk gebrek leed, hoewel hij zichzelf geen kind van God achtte te zijn. (zie ook blz. 4!)

*****

** Heiligmaking. Rechtvaardigmaking en heiligmaking gaan altijd hand aan hand. Wie op rechtvaardigmaking roemt en de heiligmaking mist, diens roem is ijdel.

*****

** ff-serieus. Onder die “titel” worden er van tijd tot tijd op de “achterkrant” van het Reformatorisch Dagblad geloofsvragen van jonge mensen beantwoord door een predikant die er goed aan zou doen om vooral de kanttekeningen eens grondig te raadplegen. Dan zou hij voor veel dwaasheden in zijn antwoorden bewaard blijven en zou de jeugd niet zo misleid worden. De dominee stelt dat Johannes de Doper de Heere Jezus niet kende. Johannes verlangde wel naar hem, maar hij zegt zelf: “En ik kende Hem niet.” Johannes was de voorloper van de Heere Jezus, maar kende de Heere niet in zijn menselijke gestalte. “Niet van aangezicht”, zoals de kanttekening zegt. God zelf had Johannes de aanwijzing gegeven: “*Op welke gij zult den Geest zien nederdalen en op hem blijven, deze is het, die met den Heiligen Geest doopt.*” Toen kon hij zeggen: “Zie, het Lam Gods.” En wat is nu de intentie van de dominee met zijn antwoord? Om de “standenleer”, het “stappenplan” tot de zaligheid te promoten! Arme jeugd, maar ook arme ouderen, die week in week uit onder zo’n “leer” moeten zitten. Het is toch heel erg om elke zondag geen reformatorisch onderwijs te ontvangen.

*****

** Moordenaars. Het vermoorden van *zielen* is de meest ontzettende moord van allemaal. Houd Ezechiël 33:7 en 8 in gedachten. Ik wilde wel dat iedere man die denkt dat de Heilige Geest hem geroepen heeft om het Evangelie te prediken, dit hele hoofdstuk in het hart geschreven had. Scheid in uw prediking het kostelijke van het snode en wees ieder moment bereid om rekenschap van uw rentmeesterschap te geven.

(Mary Winslow-“De hemel geopend”-blz. 208)

*****

** Kousenvoeten. Tijdens haar staatsbezoek aan Turkije, bezocht Koningin Beatrix mét het kroonprinselijk paar ook de beroemde, zogeheten “blauwe moskee” in Istanboel. Deze afgodstempel van de oosterse antichrist mag alleen maar betreden worden op kousenvoeten. Met die “eerbied” zagen we dan ook de koningin en prinses Máxima op een foto. Het Oranjehuis geeft er steeds meer blijk van volkomen afvallig te zijn. Er zijn christenen in ons land die nog “hoop hebben” voor het Huis van Oranje. Waar ze dit op gronden is voor ons een raadsel.

*****

** Snelle afloop... Ja, “snelle afloop als der wateren”, is hetgeen we van dag tot dag meer zien bij de Staatkundig Gereformeerde Partij. In het RD van 24 februari is een interview opgenomen met SPG-burgemeester J. van Belzen van Barendrecht. Uit alles blijkt dat hij zich gebonden weet aan het meehelpen met het bedrijven van zonde in die gemeente. Zijn houding is die van “gedraai en geknoei”. Tegen eventueel moskeebezoek bij een opening heeft hij geen bezwaar! De vragensteller wijst ook op SGP-burgemeester Noordergraaf die een mis bijwoonde. Van Belzen: “Je vraagt het onmogelijke van een bestuurder als je eist dat hij dat niet mag doen.” Van Belzen zou zo nodig ook zijn gezicht laten zien. Van Belzen verwijst naar Van der Vlies die gezegd heeft dat er niet een spoorboekje is voor zaken die lastig liggen. “Daar ben ik het mee eens”, aldus Van Belzen. Wat moeten we er nog aan toevoegen? De predikanten Kersten en Zandt zouden deze afvalligen uit de partij stoten en onder censuur stellen.

ANTIPAPISME

Het woord “antipapisme” is een vies woord geworden in reformatorische kringen. Maar we dienen het wel **voluit** te zijn, daar we anders met de **zaak** ook maar beter de **naam** van **reformatorisch** kunnen prijsgeven. Dan is het toch maar enkel bedrog.

Het Concilie van Trente heeft de leer van de Reformatie, én de belijders daarvan, in de banvloek geslagen. Een paar kernuitspraken uit de zesde zitting van dat concilie:

"Indien iemand beweert dat de genade waardoor wij gerechtvaardigd worden, louter een gunst van God is, die zij vervloekt" (canon 11). "Indien iemand beweert dat het geloof waardoor wij gerechtvaardigd worden, niets anders is dan het vertrouwen op de Goddelijke barmhartigheid, die de zonde vergeeft om wille van Christus, of dat wij alleen maar door zo'n vertrouwen gerechtvaardigd worden, die zij vervloekt" (canon 12). "Indien iemand beweert dat de goede werken van de gerechtvaardigde mens (...) niet echt het eeuwige leven (...) verdienen, die zij vervloekt" (canon 32).

Maar ook in andere leerstukken, vooral ook in wat Trente leert over de sacramenten, worden de reformatorische belijders wég gevloekt, *anathema sit*. Rome heeft deze vervloekingen nooit opgeheven en zal het ook nooit doen.

Wat willen we met het bovenstaande zeggen? Heel eenvoudig dit: **Voor een échte protestant is en blijft het pausdom het nieuwtestamentische Babylon; de westerse antichrist welke verwoesting we biddende tegemoet zien.** Maar de PKN zegt toch dat Rome een “zusterkerk” is en dat de paus een “geliefde broeder in Christus” is? Ja, dat zégt de PKN, maar daarmee heeft ze haar ondergang bezegeld.

Antipapist is een synoniem voor een waar protestant. U begrijp wel dat we spreken over het pauslelijk instituut met haar leidlieden. Met roomse mensen dienen we medelijden te hebben, maar het roomse systeem moeten we haten met een dodelijke haat. Kohlbrugge zegt: “De levende God haat de paus en alles wat van de paus is.” We mogen er niet alleen nooit enige verbintenis mee aangaan, maar we mogen de “hoer van Babel” nooit anders zien dan als de aartsvijandin van ons land; van de ware religie. Er mag absoluut onder ons geen plaats zijn voor enige versoepeling van het antipapistische standpunt dat er voorheen was. En hoever we dáárvan afgeweken zijn en hoe afvallig we zijn geworden, is wel heel duidelijk en niet te weerleggen aangetoond in het vraaggesprek met ds. Hegger, wat u in het vorige nummer hebt kunnen lezen.

Het is niet nodig nu meer naar voren te brengen dan de uitspraken van het Concilie van Trente waar we mee begonnen zijn. Dát is Rome en dat Rome bestrijden we en dáárom zijn we antipapist of antirooms en dat blijven we, want...

Rome bekeert zich nooit – Rome kan zich niet bekeren – Rome is voor de ondergang bestemd.

Als u dat gelooft bent en blijft u antipapist, met medelijden vervult voor uw misleide roomse medemens en met een krachtig geluid tegen alles wat met Rome heult!

PASCHA

AVONDMAAL

Het is een zeer betreurenswaardige zaak dat er onder de vrienden van Israël meerderen zijn die zich zodanig “vriendelijk” opstellen, dat ze Joodse feesten en gebruiken het liefst weer zouden invoeren. Met recht mag echter de vraag gesteld worden of deze vriendschap niet veel te ver gaat, ja, of het juist niet ten nadele is van Israël, waarvoor men zegt zulk een grote liefde te hebben. Neem nu bijvoorbeeld het Pascha. Er is een beweging in ons land die zich sterk beijvert voor dit Joodse feest en er zich zo mee vereenzelvigd dat ze zelfs de Joodse naam gebruiken – Pesach. Maar dit feest is voor christgelovigen afgeschaft, ook voor Joodse christenen. En wie kunnen we dit beter laten zeggen dan de tot God bekeerde Israëliet, Mr. Isaïc da Costa?

In zijn Bijbellezingen zegt hij er het volgende van:

Wij hebben opgemerkt, dat de instelling van het avondmaal voor en na de Paasmaaltijd geschiedde, omdat òn de broodbreking bij het begin, òn het rondgaan van de beker der dankzegging bij het einde, daartoe de natuurlijke aanleidingen waren. De Evangelisten verhalen echter de instelling van het avondmaal in haar geheel achter elkander, omdat voor de christelijke kerk de paasmaaltijd als zodanig wegviel en vervangen werd door liefdemaaltijden, of ook wel door de gewone maaltijd. Alleen het woord van Christus veranderde dus de maaltijd van het Oude Verbond in de maaltijd van het Nieuwe Verbond. Gij ziet het ook hier, het woord van Christus is een woord van God, een eeuwig woord.. Even als er gezegd werd: *Er zij licht!* en er was licht. Zo hier, met een enkel woord zet Christus in een ogenblik een gehele bedeling Gods om, en nu mogen wij voortaan geen Pascha meer eten. De Heere legt eenvoudig zijn woord op het brood en de wijn, en deze ontvangen de hoogste betekenis en maken het avondmaal uit voor zijn gemeente in alle opvolgende geslachten. Wanneer een mens aldus de bedeling van het Oude Verbond veranderd had, zou het geen gruwel der gruwelen zijn? Zeker, maar wij vragen: Zou het voor een mens mogelijk zijn geweest? Wij antwoorden: neen. Zulk een verandering is een zaak die in niemands gedachten kon opkomen en ook door niemand kon aangenomen worden. Hoe! Geheel het eeuwenoude Mozaïsme in een ogenblik tijds te niet doen en voor het Pascha en alle andere offeranden een aan het kruis stervend mens, en voor de prediking der wet de prediking des Evangelies in de plaats te stellen – het zou door een *mens* uit Israël in Israël mogelijk zijn geweest? Neen, zij, die het beweren, hebben geen begrip van de zaak. Zoiets kon onmogelijk gedaan worden dan door God alleen, of door een mens die God is. En zulk een mens was Christus. Hij is God geopenbaard in het vlees. Hij veranderde, door het avondmaal in de plaats van het Pascha te stellen, dus door een enkel *woord*, geheel de wereld in een ogenblik, gelijk God in de wereldhistorie met een

enkele *daad* meermalen doet en nog doet. Het bewijs ligt voor ons. Immers, de instelling van het avondmaal in de plaats van het Pascha is de verwoesting van stad en tempel, die spoedig gevolgd is. Beiden zijn in de grond één zaak; het eerste is slechts de binnenzijde, het tweede de buitenzijde; het eerste is voor het geloof, het andere voor het aanschouwen. Het avondmaal heft de oudtestamentische bedeling innerlijk op, de verwoesting van stad en tempel heft haar uitwendig op. De Joden zelf, die de heerlijke Christus met zijn heerlijk avondmaal verwerpen, moeten toch, God heeft er hen toe gedwongen, erkennen, dat de verwoesting van hun stad en tempel en hun verstrooiing onder alle volken het eindpunt is van hun kerkstaat en het keerpunt van de geschiedenis der wereld.

Het hier boven geciteerde vinden we op blz. 397 en 398 van zijn Bijbellezingen in deel 6, uitgave Höveker & Zoon – Amsterdam.

****

ONS PASCHA IS VOOR ONS GESLACHT, [NAMELIJK] CHRISTUS

We lezen het bovenstaande in 1 Corinthe 5:7b. Kanttekening nr. 15 verklaart het als volgt: “Of, *ons pascha is voor ons geofferd*; dat is. het pascha dat voor ons tot verzoening onzer zonden is geofferd. Christus wordt hier genaamd het pascha, door een oneigenlijke manier van spreken, die van de sacramenten dikwijls gebruikt wordt [gelijk het brood in het Avondmaal genaamd wordt het lichaam van Christus en de gemeenschap des lichaams van Christus], omdat het paaslam een teken en figuur van Christus en zijn offerande was. Zie Joh. 19:36 – Jesaja 53:7 – Joh. 1:28 – 1 Cor. 15:3.”

Onze feesten

Met “Paasfeest” herdenken wij de opstanding van de Zaligmaker. Dat doen wij elke zondag; de opstandingsdag! Bij elke bediening van het Heilig Avondmaal herdenken wij de dood van de Heiland. De “paap” zit echter zó diep in onze harten dat we méér willen en met de “feesten” steeds meer afgoderij gaan bedrijven. Na de elk jaar erger wordende roomse entourage rond het Kerstfeest zien we nu ook de liturgische verdwazing met Goede Vrijdag en Pasen steeds meer toenemen. Naarmate we de Geest gaan missen geven we ons over aan eigen verdorven geest. De kerkelijke feesten hebben absoluut geen grond in de enige kenbron der waarheid – Gods Woord. Calvijn. John Knox en Koelman -om nu alleen deze drie groten in Gods Koninkrijk te noemen- hebben ons dit goed geleerd, voorgehouden, én... gepraktiseerd! Maar het was Gods tijd nog niet om ook deze roomse zuurdesem in ons land weg te nemen. We horen het wijlen ds. C. Smits nog zeggen, dat in Schotland dienaangaande alles veel zuiverder is geweest dan in ons land. De kleine Free Presbyterian Church wil nog niets van kerkelijke feestdagen weten.

Het heeft God niet behaagd onze christenheid al geheel te zuiveren. Dat wacht op de grote reformatie, waarvan die van de 16^e eeuw maar een voorspel is geweest, zoals Vitringa en Van Lodensteyn dit al gezegd hebben! Laten we ons gebed om de bekering van Israël vermenigvuldigen, tot zegen en leven van de kerk!

~~~~~

De islam op de stoep

- 2 -

~~~~~

DE 11e SEPTEMBER 2001 IS EEN DATUM OM NOOIT TE VERGETEN

Op die dag is de wereld veranderd. Eigenlijk is toen de Derde Wereldoorlog uitgebroken, een oorlog die zich duidelijk onderscheidt van de twee vorige. Ineens realiseerden we ons dat de islam tot de aanval was overgegaan. De westerse wereld – waartoe ook ons land behoort – werd in de verdediging gedrongen. Ondertussen is wel duidelijk geworden dat – ondanks verwoede pogingen – integratie van moslims in een westerse samenleving tot de onmogelijkheden behoort. Twee totaal verschillende culturen, twee botsende culturen staan tegenover elkaar. De islam ziet niets liever dan dat overal de sharia (islamitische wetgeving) wordt ingevoerd.

Dar-al-islam en dar-al-harb

De Koran verdeelt de wereld in twee delen, namelijk in het gebied van de "dar-al-Islam" (huis van de islam), het gebied van de gelovigen, en het gebied van de ongelovigen, de "dar-al-harb" (huis van de oorlog). Dat is het huis dat nog onder islamitische heerschappij gebracht moet worden. De islamitische godsdienst is grosso modo fundamenteel onverdraagzaam ten aanzien van andersdenkenden en vooral ten aanzien van de Joden. Israël heeft in de loop der jaren duidelijk ondervonden dat er van een gematigde islam geen sprake is.

Er bestaat een duidelijke relatie tussen de islam en de Arabische politiek.

Niet voor niets vielen Egypte en Syrië op 6 oktober 1973 – op Grote Verzoendag - Israël in de maand Ramadan aan. Dat is in de negende (heilige) maand van het moslimse maanjaar, de maand waarin de Koran op aarde is neergedaald. Dat Israël als een vijandig element in het Midden-Oosten wordt beschouwd, kan niet los gezien worden van de godsdienst. De houding van de Arabische staten tegenover Israël wordt sterk beïnvloed door religieuze overwegingen. Jodendom en islam verdragen elkaar niet. Voor Israël is geen plaats in het rijk van de islam. De legitimiteit van Israël wordt in niet één Palestijns leerboek erkend. De naam Israël komt op geen enkele landkaart voor. Het hele land wordt Palestina genoemd. Volgens de Arabieren heeft de westerse wereld de staat Israël in 1947 in de Arabische wereld gedropt uit schuldgevoel om van de Joden af te zijn. De stichting was een onverteerbare belediging voor de islam. Israël is een Fremdkörper. De islam ziet de oorlog tegen Israël dan ook als een religieuze plicht. De politieke leiders en de imams steken hun bedoelingen met Israël niet onder stoelen of banken. De vrijdagpreken die in de Al Aksa-moskee in Jeruzalem gehouden worden, liegen er niet om. Moslimtheologen beroepen zich daarbij op de Koran, waarin te lezen staat dat de islamitische gemeenschap (de umma) het onvervreemdbaar recht heeft op het grondgebied dat ooit door de islam is veroverd en geannexeerd. Hamas heeft daarom dan ook – net als Haman uit het bijbelboek Esther – maar één ideaal: de liquidatie van 'de zionistische entiteit'! Ze kunnen zelfs het woord Israël niet op de lippen krijgen.

De vijanden van Israël zijn op een listige wijze bezig heimelijke aanslagen te beramen. Ze zullen niet aarzelen atomaire, biologische en chemische wapens in te zetten zodra ze de tijd gekomen achten. De voormalige president van Iran, Hashemi Rafsanjanu, zei een paar jaar geleden al dat zijn land binnenkort in staat zou zijn Israël met één enkele atoombom te vernietigen en de huidige president, Mahmud Ahmadinesjad, betoogt in blinde haat dat hij de schandvlek Israël van de kaart zal vegen. Deze lieden zeggen wat velen in de islamitische wereld den-ken. Niet één van de regeringsleiders uit de islamitische landen heeft tegen deze uitspraken geprotesteerd. Hoe gaat hier in vervulling wat we lezen in Psalm 83:

“Komt en laat ons hen uitroeien, dat zij geen volk meer zijn; dat aan de naam van Israël niet meer gedacht worde.”

Voor de Arabische moslims zijn de Joden de meest directe vijanden, omdat zij sinds 1948 land hebben bezet, dat aan de "dar-al-Islam" toebehoort. Dat was dan ook de reden dat de Arabisch-islamitische leiders, onmiddellijk na het ontstaan van de staat Israël (in 1948) een oorlog begonnen. Na de Zesdaagse Oorlog (in 1967) voegde Israël nog een paar grote stukken aan zijn grondgebied toe. Dat strookte al helemaal niet met de superioriteitsgedachte van de islam. Wat eenmaal tot 'het huis van de islam' had behoord, kon daar nooit meer van worden afgepakt.

Israël wordt de bezetter genoemd. Palestijnse kinderen worden van hun jeugd af aan opgevoed met het idee dat Palestina in zijn geheel aan de Palestijnen toebehoort en dat Jeruzalem de hoofdstad is. Er is voor de staat Israël geen plaats. Die zal nooit worden aanvaard, zelfs niet het bezit van één millimeter grond tussen de Jordaan en de Middellandse Zee.

Dus iedereen die in Tel-Aviv denkt veilig te wonen, maakt een grote vergissing. Op scholen, in moskeeën en via de media worden kinderen op jonge leeftijd gehersenspoeld en opgehitst om het martelaarschap te zoeken door het plegen van aanslagen op vijanden van Allah en de islam. De haat is zo groot dat er aanslagen worden gepleegd, waarbij jonge meisjes, opgezweept door de fanatieke jihad zichzelf aan de moloch offeren. Al vele jaren worden Palestijnen geher-senspoeld met de stelling dat sterven voor Allah beter is dan leven voor Palestina. Zelfmoordenaars zijn helden. Familieleden worden niet gecondoleerd, maar gefeliciteerd. Ze krijgen geld. Het is toch niet te geloven dat moeders hun eigen kinderen tot zelfmoordterrorisme aanzetten?

Haat, haat, haat

De grootste dreiging komt vanuit Iran. Laten we uitspraken die bij herhaling gedaan zijn niet wegpoetsen. Dat deden we tijdens de Tweede Wereldoorlog ook. Het zal wel meevallen, dachten we toen. Maar het viel niet mee, Hitler deed precies wat hij zei.

Iran ziet Israël als 'een uitgedroogde verrotte boom die na één storm zal omvallen'. Eén storm, denkt Ahmadineschad daarbij aan de atoombom? Wie uranium kan verrijken, is ook in staat een atoombom te maken! Het zal echt niet zo lang meer duren of Iran beschikt daarover.

De haat ten opzichte van de Joden zit zo diep, dat elke poging om tot enige toenadering te komen, bij voorbaat mislukt is. Dat hebben de zes decennia – eigenlijk de vele eeuwen - die achter ons liggen toch wel overduidelijk bewezen. De Joden worden beschuldigd altijd te bedriegen, de Bijbel te vervalsen, de pest te veroorzaken, rituele moorden te plegen, het bloed en andere lichaamsdelen van niet-Joden in levensmiddelen te verwerken en te consumeren. En dan is er ook nog de mythe van het Joodse complot van wereldoverheersing uitgewerkt in het schotschrift: 'De protocollen van de Wijzen van Sion'. Haat doet moorden, hoop doet leven.

Toen op 20 april 1945 de Britten het concentratiekamp Bergen-Belsen binnenkwamen, hief het kleine restant zieke, uitgemergelde Joodse gevangenen spontaan het Hatikwa (= het lied van de hoop) aan. De geterroriseerde Joden spraken niet over wraak op beulen of het vernietigen van vijanden maar over hoop en wederopbouw.

Dar-al-harb

Op de westerse moslims rust de plicht om het tweede gebied, de dar-al-harb, te onderwerpen en de bewoners te brengen tot het ware geloof, tot het getuigenis dat er geen god is dan alleen Allah en dat Mohammed zijn profeet is. De islam is in feite de grootste koloniserende macht in de geschiedenis.

Dat er bij de islam in Europa van een onstuitbare opmars sprake is, valt niet te ontkennen. Dat is ook in ons eigen land te merken. Nederland telt zeker 450 moskeeën, waarvan 115 in de vier grote steden. In Duitsland kwamen er in dertig jaar honderden moskeeën bij en Amerika telt er 1200. Gelukkig vonden er in ons land nog geen uitbarstingen plaats. Toch zijn er problemen. Pim Fortuyn heeft daar in zijn boek: 'Tegen de islamisering van onze cultuur' op gewezen. Hij was het die de moed had er onomwonden op te wijzen dat onze regering het Trojaanse paard binnen onze grenzen gehaald had en dat men – vooral in linkse kringen - een ziekelijke tolerantie ten opzichte van de niet-autochtone bevolking aan de dag legde; dat hun misdaden zoveel mogelijk werden verzwegen

Er zijn nog steeds politici die ons willen doen geloven dat de islam een vredelievende en zeer humane godsdienst is. Dat zijn de mensen die kennelijk nog nooit van de grijze wolven, de moslimbroederschap, al-Qaida, Hamas, Hezbollah, Jihad, de al-Aqsa Brigade en Tanzim hebben gehoord. Het is nu toch zo langzamerhand wel duidelijk geworden dat volgelingen van Mohammed het gebruik van geweld niet schuwen. Alle aanslagen die plaatsvinden komen van de islam.

We mogen ervan uitgaan dat al die uitingen van religieus geweld niet door alle moslims goedgekeurd worden, maar dat de moslimgemeenschap duidelijk afstand neemt van een dergelijk gebeuren, is nog nooit echt gebleken. Het fundamentalisme in Nederland speelt zich nog onder de oppervlakte af, maar het is er wel. Onze tolerante politici bieden moslims al jaren de gelegenheid ongestoord hun gang te gaan. Wie zal weten wat er wordt voorbereid, ook in Nederland, om Allah groot te maken. Zodra men zich machtig genoeg voelt, zal men zich als een politieke macht aandienen. En dan heb je de poppen aan het dansen. Dat de komst van steeds meer moslims naar onze contreien en het groeiend fanatisme van de islam veel christenen verontrusten valt niet te ontkennen. Daarbij moet wel worden opgemerkt dat het door de verdeeldheid en verscheurdheid van het christendom steeds moeilijker wordt om aan de in kracht toenemende islam weerstand te bieden. We kunnen best over de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen bezorgd zijn.

Gevoed door theocratisch vuur veroverde de islam in de middeleeuwen driekwart van het christelijk grondgebied. In Turkije, Syrië en Noord-Afrika, aanvankelijk christelijke streken, wappert al eeuwen de vlag met de halve maan en klinkt de oproep tot gebed aan Allah en de belijdenis dat Mohammed zijn profeet is.

Daar staat ook het westen aan bloot.

Humanitaire hulp misbruikt

Terroristische organisaties die banden hebben met al-Qaida zijn bezig een wijd vertakt netwerk te vormen voor de internationale jihad, de gewapende strijd, tegen vijanden van de islam. De organisatie daarvan vindt vaak binnen Europese moskeeën plaats. Het is de plaats waar moslims elkaar ontmoeten. Steeds meer dringen geruchten tot ons door dat vanuit moskeeën terroristische bewegingen worden opgezet en gesteund. Daar worden jonge moslims gemotiveerd en geworven voor extremisme en erop voorbereid als martelaar te sterven. Ook op 'zwarte scholen' gebeuren dingen die het daglicht niet mogen zien. Even hoor je van die dingen, maar ze worden – vooral in softe kringen – al gauw gebagatelliseerd en alles verdwijnt weer in de doofpot.

Zowel in Europa als in Amerika wordt onder de dekmantel van humanitaire doelen geld ingezameld voor de radicale Palestijnse beweging Hamas, die er wapens en explosieven voor koopt.

Imams binnen de Amerikaanse moskeeën zijn bezig moslims te indoctrineren en te radicaliseren. Ze houden collectes voor een netwerk van zogenaamde liefdadigheidsinstellingen. Ze hoeven er om die reden ook nog geen belasting over te betalen. Maar ze financieren daarmee wel het terrorisme, zoals Hamas. Enkele van de meest bekende zijn Holy Land foundation, Islamic Committee for Palestine, World and Islam Studies Enterprise and World Assembly of Muslim Youth. Ook Saoedi-Arabië steekt erg veel geld in terrorisme. Het is een zeer religieus land. Ze gaan er daar vanuit dat alles aan Allah toebehoort.

En van de vele miljoenen afkomstig uit Europa zijn zakken gespekt en bommen, springstoffen, wapens, raketten gekocht met de bedoeling dat kleine landje Israël – dat 571 maal in de Arabische wereld past - te vernietigen. Maar het is nog steeds niet gelukt om na 60 jaar te bereiken wat men wil. Kan het zijn omdat men de strijd tegen God Zelf voert?

De islam vormt een dreiging

De islam streeft op grond van haar religie naar wereldheerschappij. Vanuit het zuiden drong de islam ver door tot in Frankrijk. Het was Karel Martel die kans zag om in 732 de oprukkende moslims bij Tours en Poitiers tot staan te brengen en Europa van de Arabieren te redden. Daarna werden we vanuit het oosten bedreigd (1529 en 1532). Die bedreiging vond voor de poorten van Wenen haar einde. Slaagde de islam er in het verleden niet in West-Europa te bereiken, na de Tweede Wereldoorlog lukte dat zonder slag of stoot.

We struikelen nu haast over de moskeeën. En juist van daaruit is een levensgevaarlijke ontwikkeling gaande. De westerse wereld dreigt met een netwerk van extremistische organisaties en verenigingen overdekt te worden. Ze kunnen vrijwel ongestoord te werk gaan met hun subversieve acties tegen gastlanden waar ze gastvrijheid genieten.

Volgens de Islamkenner Dr. Robert A. Morey uit de Verenigde Staten wordt de heilige oorlog in drie fasen gevoerd.

1. Aan de wereld wordt de gematigde en voorbeeldige kant van de islam getoond;
2. De islam voert een politiek van compromissen totdat het sterk genoeg is;
3. Ten slotte volgt de militaire veroveringsoorlog.

INTEGRATIE IS KANSLOOS

Het is echt een mythe dat er gesproken worden over een gematigde islam. De inburgering mislukte ondanks inburgeringcursussen. Wie nog steeds beweert dat integratie van moslims in onze samenleving mogelijk is, houdt zichzelf voor de gek, spreekt tegen beter weten in of loopt met een blinddoek voor.

De kinderen op school zeggen tegen de juf: “U weet toch wel dat Nederland een moslimland wordt?” Tussen de autochtone en islamitische allochtone bevolking valt geen brug te slaan. De Nederlandse cultuur is voor de doorsnee moslimbevolking onaanvaardbaar. Een scheiding tussen godsdienst en staat is voor de islam ondenkbaar. Het ideaal van een vreedzame multiculturele samenleving is gebleken niet meer dan een wensdroom van een aantal – vooral linkse – beleidsmakers te zijn. De verwachting dat de komst van steeds meer allochtonen onze samenleving zou verrijken is zo langzamerhand wel in rook opgegaan. Op plaatsen waar de moslims in groten getale aanwezig zijn, zoals in de grote steden, gaan ze steeds meer eisen stellen. Hun feestdagen moeten geëerbiedigd worden, ritueel slachten moet mogen, de moskeeën moeten vijfmaal per dag de oproep tot gebed kunnen laten horen.

Vreemdelingenhaat?

Het is mogelijk dat er lezers zijn, die tot de conclusie komen dat de schrijver van dit artikel bezig is te discrimineren of vervuld is van rassenhaat. Dat is allerm minst het geval. We hebben als christenen onze naaste lief te hebben. Het enige wat ik beoog, is: Laten we ons ogen niet sluiten voor wat er om ons heen gebeurt, maar de feiten laten spreken.

Het is onze christelijke plicht om goed voor de vreemdelingen binnen onze poort te zorgen. Mensen die in nood hun toevlucht binnen onze grenzen hebben gezocht moeten geholpen, gevoed en gekleed worden. Die opdracht gaf God aan het volk van Israël in bijbelse tijden (Deuteronomium 16:11-16 en Ezechiël 47:21-23). Ze moesten welwillend behandeld worden (Leviticus 19:33). Ze kregen dezelfde rechten als het volk, maar ze hadden zich wel te schikken naar de Joodse gewoonten en gebruiken. Niet de Israëlieten moesten zich aanpassen aan de vreemdeling, maar andersom (Exodus 12:48-49 en Numeri 9:14). God zette de deur voor vreemdelingen wagenwijd open. Hij trof speciale voorzieningen voor vreemdelingen die temidden van Israël woonden:

1. ze hadden toegang tot de voorhof der heidenen
2. ze namen deel aan de drie grote feesten
3. ze vierden de grote verzoendag mee
4. ze hielden de sabbat
5. ze lieten zich besnijden
6. alleen: ze mochten niet trouwen met een Israëlitische vrouw.

HEBBEN WE HART VOOR SION

OF ZIJN WE BASTAARDEN ?

~~~~~

Bent gij niet evenzeer begaan met de algemene staat en toestand van de kerk en het volk des Heeren als met uw eigen persoonlijke staat en toestand?

Zijn niet de smaadheden en beledigingen, die Christus en de Zijnen aangedaan worden op u gevallen? Gaat uw ziel niet evenzeer gebukt onder de verbroken en verwoeste toestand van de Kerk van God als onder haar eigen verbroken staat en toestand? Schaden u de verdrukkingen van Jozef niet? Gevoelt u niet in het openbaar mede, wanneer de eer van God zo verongelijkt wordt door de aanvallen op het Koninkrijk van Christus en de inbreuk op Zijn Kerk door de vijanden? Is uw eigen persoonlijke toestand niet verbonden met het openbare belang van de Kerk en het volk van God, zodat u met hen moet staan en vallen? Treurt u niet, wanneer Sion weeklaagt en verheugt u zich niet, wanneer zij vertroost wordt? Bent u niet wèl of kwalijk gesteld al naar dat Sion gesteld is?

Indien het aldus met u gesteld is, zo is het een bewijs, dat u een rechte burger van Sion bent en een levend lidmaat van het geestelijk lichaam van Christus en dientengevolge op de school van Christus hemels onderwijs genoten hebt. Maar indien deze zaken u ontbreken, zo is er een gebrek in uw vereniging met het geestelijk lichaam van Christus, omdat u slechts onderwijs, vrede en gemak voor uzelf zoekt. Er worden sommige mensen gevonden, die, indien zij er van verzekerd waren zelf gelukkig te zijn, zich er niet om zouden bekommeren of de Kerk en de zaak van God goed of slecht vaart.

De bastaardkinderen van de Kerk kan men hieraan onderkennen. Het zijn òf de goddeloze en hovaardige vijanden, wier element het is om de Kerk van God kwalijk te bejegenen òf slechts ledige toeschouwers, onbekommerd over de toestand van de Kerk. Zij hebben besloten de tijden te aanvaarden zoals zij ze bevinden en ze benutten tot hun eigen persoonlijk voordeel. Het zijn de zodanigen, die menen, dat de godzaligheid een gewin zij. De apostel vermaant ons af te wijken van dezulken. Maar de echte burgers van Sion handelen anders. "Zou ik in mijn

huis gaan?”, zei Uria, “wanneer de ark en Israël en de knechten mijns heren gelegerd zijn op het open veld? “Neen, indien ik u vergeet, o Jeruzalem! Zo vergeet mijn rechterhand zichzelf! Mijn tong kleve aan mijn gehemelte, zo ik aan u niet gedenke, zo ik Jeruzalem niet verheffe boven het hoogste van mijn blijdschap.” (M. Bruce over Genesis 42:25)

DE BEKERING VAN DE JODEN

en de

grote gevolgen

Zowel bij chiliasten als bij theologen die spraken in termen van een geestelijke regering van Christus in de harten der gelovigen, vinden we hooggespannen verwachtingen ten aanzien van de gevolgen van de bekering der Joden. Concrete invullingen hiervan treffen we vooral aan bij Congregationalisten.¹ Zo sprak men over een toename in kennis, vooral ten aanzien van het Oude Testament, doordat de Joden hun overvloedige kennis en geestelijk inzicht zouden delen met de christenen uit de heidenen: de Joden zouden dan de geestelijke leidlieden zijn. Men verwachtte dat de Joden na hun bekering de evangelisten zouden zijn en velen tot geloof zouden brengen. Ook van de heiligheid en zuiverheid van de bekeerde Joden had men een hoge dunk. Als gevolg hiervan zouden ook de christenen zuiver en heilig worden. De Congregationalist *John Cotton* kon de bekering der Joden dan ook de opstanding van de kerken noemen.

Volgens de puritein *Robert Maton* leefde bij zowel Joden als christenen uit de heidenen de neiging om de weldaden van de Messias uitsluitend te beschouwen als voor zichzelf bestemd. Maar slechts in de herstelde eenheid tussen hen zouden zij samen voluit kunnen delen in de gaven van Christus. Bij hem en sommige anderen leefde de overtuiging dat door de bekering der Joden ook het (geestelijk) geluk van de kerk volmaakt zou worden.

Volgens *Edward Lane*, een voorganger in de staatskerk, waren er drie redenen om in de toekomstige bekering van de Joden te geloven: **ten eerste** omdat dit zou leiden tot een universele eenheid van allen onder Christus, **ten tweede** omdat zo de kracht van de verlossing door Christus onderstreept werd, en **ten derde** omdat geen andere leerstelling de christenen uit de heidenen zo ten goede zou komen. Meermalen werd met name het aspect van de komende eenheid van de bekeerde Joden en de christenen uit de heidenen benadrukt. *Lane* verwachtte dat de onderling verdeelde en twistende kerk door de bekeerde Joden op het rechte spoor zou worden gezet. Dit herstel van de kerk door de Joden gebruikte hij als argument om de Joden te bewegen tot bekering. Na deze bekering zouden de christenen uit de heidenen de Joden in hun voorrangspositie erkennen. Sommige theologen waren van mening dat de kerk uit de heidenen als een 'surrogaat Israël' de plaats van de Joden innam gedurende de tijd van de verwerping van de Joden. Maar bij hun bekering zouden de Joden hun oude plaats weer innemen. Dit is dus niet de substitutie-theorie, die stelt dat de kerk definitief de plaats van Israël heeft ingenomen. In brede kring ging men zowel uit van een bekering van de heidenen die vooraf zou gaan aan de bekering van de Joden -de volheid der heidenen waar- over Paulus in Rom. 11:25 spreekt, als van een nog overvloediger bekering der heidenen die zou volgen op en veroorzaakt worden door de bekering der Joden, vaak in aansluiting op Romeinen 11:12. *Cotton* beschouwde de Reformatie als de terugkeer van de christelijke naties die met de paus van Christus waren afgefallen; in navolging van hen zouden nu de Joden

---

¹ Heel kort gezegd: Congregationalisme of Independentisme gaat uit van de autonomie van plaatselijke groepen van gelovigen, geheel vrij en onafhankelijk van kerkverband en staatsgezag.

Christus erkennen als hun Messias. Daarna zouden de Joden zich inzetten voor de bekering van de heidenen, die nog niet eerder het Evangelie hadden gehoord. Dit spreken over de nog niet door het Evangelie bereikte heidenen hield een impliciete erkenning in van de nog blijvende geldigheid van de zendingsopdracht. *Maton* stelde dat de Joden die bekeerd waren door de eerste verkondiging van het Evangelie en in de tijden daarna, niet meer waren dan de eerstelingen, zodat de bekering van een groter aantal nog te verwachten was. Deze bekering van de Joden zou vervolgens de bekroning van de bekering der heidenen bewerken. Voor zover wij hebben gevonden, was *John Seager*, een voorganger in de staatskerk, de enige die de verwachting van een massale bekering der heidenen volgend op die der Joden, expliciet ontkende.

Het boven geciteerde hebben we overgenomen uit "TOEKOMST VOOR ISRAËL", een theologisch-historisch onderzoek naar de visie op de bekering der Joden en de toekomst van Israël bij Engelse protestanten in de periode 1547-160, tegen de achtergrond van hun eschatologie. Het is een proefschrift ter verkrijging van de graad van doctor in de godgeleerdheid van **R.J. van Elderen** op 12 juni 1992 aan de Theologische Universiteit te Kampen. Het is een verrassend werk dat onnoemlijk veel informatie geeft over de visie van de godgeleerden van Groot-Brittannië op de Joden en het Vrederijk. De auteur vermeldt bijvoorbeeld dat velen in die dagen hebben verwacht dat de terugkeer van de Joden naar Kanaän zal leiden tot een conflict met de Turken (de Islam!-B), die uiteindelijk door de Joden verslagen zullen worden, wat *Brightman* in zijn commentaar op de Openbaring bij hoofdstuk 16:12 al stelde. Dit alles volgens dr. Van Elderen, die opmerkt dat 'meermalen hierbij Rome en de Turken als de Westerse en Oosterse antichrist in één adem worden genoemd.'

We geven nog even het woord aan dr. Van Elderen:

Aan de teruggekeerde -en bekeerde- Joden werd door velen grote eer en autoriteit toegeschreven: zij zouden de koningen der aarde zijn en nooit meer overheerst worden door andere volken. De onderworpen heidenen zouden volgens *Maton* met vreugde tot geloof komen; alle naties die zich tegen de Joden zouden verzetten bij hun herstel, zouden te gronde gericht worden. Volgens de particular Baptist *Thomas Collier* zou God zich dan zelfs wreken op alle naties die de Joden hadden verdrukt. Deze tijd van glorie voor Israël viel, afhankelijk van de opvattingen van de betreffende theoloog, samen met de bloeitijd van de kerk aan het einde van de geschiedenis, c.q. het duizendjarig rijk, hoewel slechts weinigen hieraan expliciet aandacht besteedden. Zoals we boven in par. 4.2 reeds zagen, verwachtten sommigen dat de bloeitijd van de kerk de Joden zou overtuigen van de waarheid van het christelijk geloof en zou leiden tot de bekering der Joden en het herstel van Israël; meestal beschouwde men echter de bekering der Joden als de gebeurtenis die het aanbreken van het rijk van Christus zou inluiden. Sommige radicaler chiliasten, voornamelijk Congregationalisten, stelden zelfs dat Christus bij of na de bekering van de Joden tot hen zou afdalen om hun koninkrijk te herstellen en met Hem te heersen over de gehele aarde.

Uit het weinige wat we uit deze dissertatie van 313 bladzijden citeerden kunnen we o.a. de volgende conclusies trekken, terwijl we nog enkele opmerkingen toevoegen:

1. Dat in de geschetste periode **1547 - 1670** vrijwel alle theologen uitzagen naar de bekering van Israël tot zegen en leven van de gemeente en de gehele wereld.
2. Dat van hen ook vrijwel allen het 1000-jarig rijk verwachtten na de bekering van Israël.
3. Dat er verschil was over de al of niet persoonlijke komst van Christus aan het begin van het Vrederijk en dat de mening van de persoonlijke komst van Christus zeker niet als een ketterij werd aangemerkt.
4. Dat de Joden de grote zendelingen van en voor de wereld zullen worden.

5. Dat dr. R.J. van Elderen degenen die spraken in termen van een 'geestelijke regering' van Christus in de harten der gelovigen en tevens hooggespannen verwachtingen hadden ten aanzien van de gevolgen van de bekering der Joden, géén chiliasten noemt, maar die naam geeft aan hen die een persoonlijke komst van Christus tegemoet zagen.
6. Dat *wij* hem dáárin niet volgen, maar dat we duidelijk scheiding dienen te maken tussen PRE en POST chiliasme, zoals we meermalen hebben aangetoond. Dat theologen als de hoogleraren A. Driessen (een 'halve' pre-chiliast!) en C. Vitringa de naam van 'chiliasten' voor zich opeisten!
7. Dat het boek van dr. Van Elderen overduidelijk aantoonde, dat de vele door hem geciteerde theologen, duidelijk afstand namen van het "Augustiaanse" standpunt; een standpunt dat ook geheel door de kerk van Rome werd geaccepteerd.
8. Dat de rijke schat der eeuwen over de toekomst van Israël en de gemeente uit de 'heidene', door een kerk in groot verval is verdaan en dat deze kerk nog altijd degenen die een duizendjarige periode van onvoorstelbare zegeningen verwachten, als 'kettters' aan de kant schuift.
9. We zien bij de Puriteinen het **post-** en **pre-** chiliasme náást elkaar bestaan. De 'post' chiliasten waren in de meerderheid, maar men heeft elkaar daarin aanvaard!
10. Dat het onvoorstelbaar is dat zwaar kerkelijk Nederland -en laten we "licht" er maar gewoon bij insluiten- deze voluit Bijbelse waarheid heeft kunnen wegwerken en dat niet alleen, maar dat kerkelijk Nederland zo brutaal is geweest Gods Woord ten dezen volkomen te verduisteren.
11. Dat bij het zo duidelijk geworden zijn van de "tekenen der tijden", vooral **bevindelijk** Nederland dienaangaande de grootste verdervers zijn van deze Bijbelse waarheid.
12. Dat het tevens wel eens ergerlijk is dat velen, die er niet meer onderuit kunnen dat er met Israël toch nog wel iets bijzonders aan de hand is, kennelijk van gedachte zijn dat het wiel nog moet worden uitgevonden, met hun "aandacht" voor Israël, nadat ze zolang de Schrift hebben genegeerd.
13. Dat het niet minder ergerlijk is dat meerdere predikanten er veel brood in zien door achter elkaar als "reisleider" te fungeren naar dit land.
14. En het gaat al helemaal alle perken te buiten dat het merendeel van deze mensen er blijk van geven niets van de profetieën ten opzichte van Israël en het Vrederijk te verstaan, daar we er nooit van horen dat ze er zinnige zaken over zeggen en/of schrijven...
15. De eerlijkheid gebiedt op te merken dat in de evangelische kringen juist wel veel aandacht aan Israël en het 1000-jarig rijk wordt besteed. Helaas hebben we veelal veel moeite met hun geestelijke ligging en de toepassing van het heil.
16. Zou het geen zwaar oordeel over de zogeheten "getrouwe" refo's zijn dat de Heere hen het licht heeft ontnomen en het nu laat schijnen vanuit een kant die wij eigenlijk "verdacht" vinden?

Hoe het ook zij: Dr. Van Elderen heeft een knap stuk werk geleverd en daarvoor mogen we hem dankbaar zijn. Mannen als Johannes de Heer, ds. A.M. Berkhoff en anderen, dienen met ere vermeld te worden omdat zij, toen vrijwel alle theologen en christenen ze als "dwazen" aanmerkten, niet hebben afgelaten Nederland te wijzen op Gods beloften voor Israël en het duizendjarige Vrederijk. Laten de geestelijke leidslieden van Nederland nu eens Bijbels onderwijs gaan geven aangaande Israël en het komende Vrederijk van de Messias en niet alleen maar reisjes organiseren naar Israël voor hun eigen genoegen!

"Eindelijk zal met deze herstelling van Israël vergezeld gaan een rijkdom der gemeente en gelijk als een leven uit de doden. De apostel geeft te kennen, dat er veel groter en onbekrompener goederen op de christelijke gemeente zullen komen uit der Joden volheid en wederaanneming, dan er uit haar val en vermindering tot de heidenen zijn gekomen. Want omtrent de tijden van de bekering der Joden zal de wereld der heidenen zijn gelijk dood, gelijk Christus schrijft over de gemeente van Sardis."

(H. Witsius-"De verbonden Gods met de mens")

Mét Witsius zien we uit naar deze tijd, ook al merken en zien we nu vrijwel niet anders dan de "dood in de pot" om ons heen.

WAT IS CHRISTELIJKE POLITIEK?

“Van de politiek houden Ernest en zijn vrouw Mary-Catherine zich verre. Stemmen doen ze niet. Mary-Catherine: ‘Er bestaat toch geen écht christelijke politiek. Dan moet je per definitie kiezen voor een persoon die geen voluit Bijbels beleid voorstaat.’

Met het boven geciteerde eindigt een artikel in het RD van 15 februari 2007 over de Amishgemeenschap in Noord-Amerika.

We koppelen hieraan de vraag of er in Nederland écht christelijke politiek bestaat. En dan is ons antwoord, **neen**. Dus we hebben geen christelijke regering? We zeggen hier niet veel over onze nieuw gevormde regering van CDA, CU en P.v.d.A. We merken alléén op dat de christelijke premier Balkenende op zondagmorgen 11 februari aanwezig was bij de schaatswedstrijden te Heerenveen; dat hij meehotst op het roomse carnaval in het zuiden van ons land en dat hij het suikerfeest bezoekt van de oosterse antichrist. Rouvoet van de Christen Unie heeft vele liters water in zijn “christelijke wijn” moeten doen om de socialist Bos van de Partij van de Arbeid niet al te zeer te ontrieven. Genoeg hier over. We hebben geen écht christelijke regering.

Maar we hebben toch wel mensen in de Tweede Kamer die pal staan voor het ware christendom en daarom de regering erop wijzen wat er dient te gebeuren? Dezer dagen was er een ferm en duidelijk geluid te horen in de “Kamer”; een geluid dat sterk doet denken aan artikel 36 van onze Nederlandse Geloofsbelijdenis. We geven het onderstaand graag aan u door:

DEN HAAG - Als moslims in Nederland willen blijven, moeten ze de helft uit de Koran scheuren en weggooien. Ook moeten ze niet luisteren naar de imam. Dat zegt fractieleider Geert Wilders van de Partij voor de Vrijheid (PVV) dinsdag (13/2) in een interview met Dagblad De Pers.

Volgens hem staan er „genoeg verschrikkelijke dingen” in het heilige boek van moslims. Wilders stelt opnieuw dat de islam een gewelddadige religie is. „Als Mohammed hier vandaag leefde, zou ik voorstellen om hem als extremist met pek en veren het land uit te jagen”, zegt hij over de profeet die wordt beschouwd als de grondlegger van de islam.

De politicus wil mensen erop wijzen dat de islam het „grootste gevaar is dat ons bedreigt” Andere partijen vermijden dergelijke thema's volgens hem. „Alles waar we trots op zijn, verkopen we aan de duivel. Oud-chef van de Mossad Efraim Halevy zegt dat de Derde Wereldoorlog is begonnen. Die woorden neem ik niet in de mond, maar het klopt wel”, aldus Wilders, die eerder al z'n vrees uitsprak voor een 'tsunami van islamisering in Nederland'.

Wilders: „**Loop over straat en zie waar het toe leidt. Je voelt dat je niet meer in je eigen land leeft. Er is een strijd gaande en we moeten ons verdedigen. Er zijn straks meer moskeeën dan kerken!**“

We denken dat u nu mogelijk schrikt. Want... Geert Wilders is toch geen echte christen en zijn partij toch geen écht christelijke partij? Daar kunnen we toch geen verwachting van hebben?

“No es nada” (Het is niets), zei Alva toen hij hoorde dat de watergeuzen Den Briel hadden ingenomen. Maar... het was het **begin van de bevrijding van Nederland van het roomse en spaanse geweld!** Sterker nog: De “woeste” Lumey, die de poorten van Den Briel openramde, was beslist geen echte christen en “de watergeuzen waren geen kandidaat-ouderlingen”, zoals

professor G. Wisse het eens uitdrukte. Maar... de Heere heeft ze gebruikt om Zijn naam, Zijn zaak en Zijn eer hoog te verheffen in de gekwelde lage landen.

Nu zullen mogelijk meerdere van onze lezers wijzen op de heren Van der Vlies en Van der Staay, die namens de Staatkundig Gereformeerde Partij de belangen van de Heere en Zijn Koninkrijk, de belangen van het christendom verdedigen, de vijanden aanwijzen en ze in de mogelijkheden des Heeren tegenstaan. Maar heeft ú dat gemerkt? Heeft u ervan gelezen? Heeft u gehoord dat ze de heer Wilders hebben geprezen voor zijn openlijk aanwijzen van de vreselijke vijand in ons land, een vijand die -als de Heere het niet verhoedt- ons op termijn zal vernietigen. Wij hebben het niet gelezen noch ervan gehoord. U wel?

De heer Wilders heeft gedaan wat de SGP had moeten doen! Of het dan precies in dezelfde bewoordingen moet gebeuren? Dat zeggen we niet. Als de SGP dan maar spreekt zoals artikel 36 van de Ned. Geloofsbelijdenis spreekt! De SGP moet de alarmbazuin aan de mond zetten en -krachtens haar principes- de regering wijzen op de ondergang van Nederland, als zij de islam geen onverbiddelijk halt toeroept. Zij moet eisen dat er geen nieuwe moskeeën meer gebouwd worden. Ja, eigenlijk zou ze moeten eisen dat alle moskeeën afgebroken worden en deze vreselijke godsdienst verboden wordt. Maar dat is volkomen onmogelijk? We zijn geneigd u hierin gelijk te geven en toch hebben we hierin geen van allen gelijk. U niet en ik niet. Het punt is: wij hebben geen geloof, wij geloven niet dat God **almachtig** is, dat voor Hem geen ding onmogelijk is. Dat is onze ellende – tevens onze schuld.

En als reformatorisch Nederland eens waarlijk in de schuld zou komen vanwege haar gruwelijke verdeeldheid, haar haat en nijd, haar volop meedoen met de wereld, haar valse leer, haar onchristelijke levenswijze; haar kerkelijk geknoei en gedraai, en als dan een op die plaats gekomen christenheid door schuld en ellende verslagen, eens gezamenlijk sterk zou gaan roepen tot God, zoals de heidenen van Ninevé, denkt u dan niet dat God datgene kan en zou doen wat wij voor onmogelijk houden?

HOE WERKT DE HEERE?

Veelal op een voor ons wonderlijke wijze. De “vroomsten” gaat Hij voorbij. Waarlijk vrome mensen gebruikt Hij in Zijn dienst. U moet u maar eens gaan verdiepen in de geschiedenis van de Schotse Covenanters. In dit nummer leest u er iets over. De gang van de kerk van de martelaren -de eeuwen door- spreekt boekdelen! Deze christenheid wil wel het lóón van de martelaren, maar niet hun gang, niet hun ijver voor het Koninkrijk Gods, het niet hun leven niet liefhebben tot de dood toe.

De Heere werkt wonderlijk, zoals we al schreven. Als de SGP zwijgt – dan spreekt de Partij voor de Vrijheid! Ja maar, dat zijn toch goddelozen? Wat is een “goddeloze”? Dat is iemand die los is van God – elk mens van nature. Of hij nu loopt in driedelig nog zwarter dan zwart, óf met geblondeerde haren -buiten vereniging met de Christus Gods- is hij los van God, is hij goddeloos. Dat is geen verzinsel van ons – dan zegt Gods Woord.

In Jesaja 44:28 en 45:1 lezen we een opmerkelijke zaak. Daar zegt de Heere van de heidense koning Cores “*Hij is mijn herder, en hij zal al mijn welgevallen volbrengen, zeggende ook tot Jeruzalem: Wordt gebouwd; en [tot] de tempel: Wordt gegrond.*” En “*Alzo zegt de HEERE tot zijn gezalfde, tot Cores, wiens rechterhand ik vat(...)*”

Er wordt hier gesproken over de heidense koning Cores of Kores. Het is heel twijfelachtig of hij zelfs als (heiden) een voorbeeldig mens was! Henry heeft het over geschiedschrijvers die Cores een “hooghartig, wreed en bloeddorstig mens” noemden! Dit alles verder daargelaten - de Heere heeft hem willen gebruiken!

God zou de heer Wilders kunnen gebruiken om voor het ontzettende gevaar van de islam te waarschuwen en -mogelijk door hem- de ogen van ons verblinde volk en vooral de Refo-ogen te openen. Van de SGP hebben we niets te verwachten. Als ze wérkelijk voor de waarheid in het gericht zouden treden en levende indrukken hadden van het verschrikkelijke gevaar dat ons bedreigt van de oosterse antichrist en dienovereenkomstig “uit de keel te roepen en niet in te houden” – ze zouden niet minder veracht zijn in de Tweede Kamer dan de heer Wilders. De heren Van der Vlies en Van der Staaij zijn voor een groot deel “meehuilers” met de wolven. Wie het anders meent te zien mag dit in “Verwachting” publiceren. Maar wel met uitgangspunt het *onverkorte* artikel 36 van onze Gelóófsbelijdenis!

“Hij is machtig met één woord en daad alle vijanden te vernielen en ze te maken tot een voetbank van de voeten van Christus, wanneer het Hem behaagt. Leef in het geloof van deze Almacht.”

Deze woorden zijn gesproken door John Owen in een preek over Habakuk 2:4. En zou deze God de islam niet een halt toe kunnen roepen in ons land? En als dan de “vromen” niet willen spreken, dan kan God de *onvromen* daarvoor gebruiken! De “Leeuw uit de stam van Juda” heeft overwonnen. Dat zij vooral onze hoop en verwachting!

EN TOCH KOMT ER VREDE OP AARDE !

En de wolf zal met het lam verkeren, en de luipaard bij de geitenbok nederliggen, en het kalf en de jonge leeuw en het mestvee te samen, een klein jongskén zal ze drijven.

Wij moeten eerst van een zaak kunnen zeggen: “zó zal het zijn”, en dan kan men vragen: “hoe kunnen wij het verklaren?” Wij vinden hier eenvoudig de terugkeer van de paradijsstaat. Of dit echter geschiedt zal in de dieren, door de verandering van hun natuur, door het afleggen van hun wildheid, of door de herstelde heerschappij van de mens over de dieren, of door beiden, is niet gezegd; genoeg, letterlijk zal het in de natuur vervuld worden, geestelijk wordt het reeds nu aanvankelijk in de mens, in zijn bekering vervuld. Door de bekering is menige wolf in een lam veranderd, men denke slechts aan een Paulus. Sommige gelaatkundigen menen, dat ieders gelaat een trek heeft van het dier, waar hij het meest naar aardt; doch dit moge een menselijke inbeelding zijn, zeker is het, dat de wedergeboorte aan ieder mens, wie hij ook zij, de aard geeft van het Lam en de Leeuw uit de stam van Juda. – *Een klein jongskén zal ze drijven.*

Welk een geheel andere schildering geeft ons toch de Schrift van de toekomstige tijd dan de filosofen met hun afgetrokkenheden! De dieren staan in nauwe betrekking tot de mens, en het is wederom een goed teken van de tijd, dat men ook barmhartigheid ontwaart jegens de dieren. Wij denken er zo niet aan, omdat wij altijd de dieren voor onze ogen hebben, maar wat zou toch wel de aarde voor ons zijn, zonder dieren? Hoe leeg, hoe eentonig, hoe treurig! En toch zijn er mensen geweest, die gepoogd hebben de dieren het leven te ontzeggen, door ze als blote werktuigen voor te stellen. De filosoof Malebranche schopte zijn hond; alleen om aan te tonen, dat een dier volgens de Cartesiaanse theorie een machine was. Och, wat bederft die studiewereld het verstand! Zij veroorzaakt een dronkenschap, erger dan die van de wijn, en misschien juist daarom zo aantrekkelijk. Wachten wij er ons voor. De filosofen maken een wereld van enkel automaten, maar de levende God maakt een wereld, waarin alles leeft.

Zeker, de dieren hebben met ons, onsterfelijke wezens, in hogere zin niets gemeen, zij staan beneden ons; maar toch, zij staan in betrekking tot ons, en daarom zijn de dieren zo belangwekkend voor het kind, dat meer natuurlijk leven heeft, en dat alles levendiger en frisser opvat dan meer in jaren gevorderde lieden. Nog eens, hoe heerlijk is ook in dit opzicht de Schrift!

Adam had een ondergodschap op aarde, hij had bevel over de dieren, en gaf hun namen. De naam is de uitdrukking van het wezen, en de taal, welke niets anders is dan een naamgeving aan alles, is *nog* het adellijk wapen van God bij de mens en behoort nog tot de juwelen van de familie; want God liet bij de mens overblijfselen genoeg bestaan, om te laten zien wat de mens was, toen hij uit de hand van de Schepper kwam. In het paradijs waren de dieren niet, wat zij buiten het paradijs zijn geworden. Er zijn nu ogenblikken, waarin de wilde dieren gevoelen, dat de mens over hen regeert. Het tamme dier, hoe aanhankelijk is het aan de mens! Het wil de mens graag dienen, het gevoelt zich aan hem verbonden, en bemint hem als het goed behandeld wordt. Ziet het paard bij de Arabier, de mens leeft daar in het paard en het paard in de mens. De ouden verzinliktten dat in de Centaurus, half paard half mens. Is ook niet de kameel half mens met de mens? Wat zijn bij een karavaan van zulke dieren, de spoorreinen? Dode machines! Ik keur ze niet af, integendeel ik maak er veel gebruik van; maar is het niet zo? Verwijderen wij ons niet altijd meer van de levende natuur tot de kunstwereld van de machines?

De dieren deelden in onze val, zij zullen ook in onze herstelling delen. Is het niet opmerkelijk, dat alleen Christus in de woestijn, alwaar Hij satan overwon, juist in betrekking gesteld werd tot de wilde dieren? Doch men vindt het te aards dat de dieren in ons herstel zullen delen. Waarom? Omdat de Bijbel er tegen is? Neen, maar omdat wij alles vergeestelijken willen, en dat kan men de dieren niet. De spiritualisten maken de veelvuldige rijkdom van God tot armoede. In de Schrift is alles wezenlijk, maar wilt gij de geestelijke betekenis als toegift er bij hebben, dát is iets anders; dat moogt gij.

Er is ontwijfelbaar een zeer innig verband tussen de dieren- en mensenwereld. Alles wat van de dieren in het Oude Testament wordt gezegd, staat in verband tot de mens. Wat daar de mens geldt, geldt meermalen het dier. Al de eerstgeborenen in Egypte, mensen én dieren werden gedood. Alle eerstelingen ook van de dieren, manneken zijnde, werden geheiligd.

Enerlei wet geldt de mens en het dier. Hoe kan dit zijn, wanneer er voor God niet een innige betrekking is tussen de mens en het dier. Zie het ook in Ninevé. Wat een Oosters monarch doet, moet schitterend zijn; hij is groot en alles is groot; wat hij doet moeten allen meedoen; en nu moeten ook de dieren met zakken bekleed worden. Alles volmaakt consequent; zonder dit in het oog te houden, zou zoiets belachelijk zijn. Lees het dichtstuk van Bilderdijk: *De dieren*, hoe schoon! Wat is een poëet toch een geheel ander mens dan een filosoof; hij bezielt, veredelt, verheerlijkt alles, en een filosoof maakt alles tot een skelet, alles dor en levenloos.

De koe en de berin zullen te samen weiden, haar jongen zullen te samen neerliggen, en de leeuw zal stro eten, gelijk de os. En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder, en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil van de basilisk. Men zal nergens leed doen noch verderven op de ganse berg mijner heiligheid; want de aarde zal vol van de kennis des Heeren zijn, gelijk de wateren de bodem van de zee bedekken.

Het zal een algemene vrede zijn, en welk een vrede? Een vrede van God. Zouden wij in zulk een heerlijke toekomst van de aarde niet geloven, en haar niet biddend, smekend inwachten?

Ezau verkocht zijn eerstgeboorterecht voor een linzenkooksel. Zouden wij de belofte van God inwisselen voor de ingebeelde verwachtingen van ongelovige staatslieden, wijsgeren en theologen?

Bovenstaand citeerden we Da Costa in zijn verklaring van Jesaja 11. Deze godvruchtige Israëliet was geestverwant van de grote theologen uit de bloeitijd van de gereformeerde religie. Straks zal niet alleen het mensdom, maar ook de dierenwereld delen in de weldaden van de Christusregering. Welk een uitzicht is er voor de gehele schepping!

MEEST BRUTE ONGELOOF OF...

“Dat Christus zal regeren in tot nog toe ongekende omvang, is zo duidelijk geopenbaard in het Woord der Waarheid dat, naar onze mening, niets dan__het meest brute ongeloof of ingewortelde vooroordeel het kan loochenen.”

Het blijft meer dan noodzakelijk dit woord van ds. J.C. Philpot ¹ steeds weer onder de aandacht te brengen in onze dagen waar men -en met name de predikanten- vrijwel volkomen in het duister verkeert wat de toekomst van het Koninkrijk Gods aangaat. En zwégen de geestelijke leidslieden dan nog maar en hielden ze hun “brute ongeloof” dienaangaande maar voor zichzelf. Maar omdat ze het helaas veelal niet kunnen laten te spreken, verkeert deze christenheid in volslagen duisternis wat de aanstaande, de wereldschokkende gebeurtenissen betreft, waarop de bekering der Joden zal volgen en het 1000-jarig vrederijk van de Messias. Wij pleiten allerminst voor allerlei dwaasheden en wilde profetieën; beter gezegd: fantasieën en gedachtespinsels. Onlangs schreef de heer G. Roos in het RD over drie profetieën van fantasten die op zijn bureau liggen. We hebben in de loop der jaren al veel profeten met hun waarzeggerij leren kennen. Het is allemaal op niets uitgelopen. Maar dat geeft ons allerminst het recht de **Bijbelse profetieën** te minachten en dát doet vrijwel geheel **reformatorisch** Nederland.

Wij leven in dagen dat het “werken” met atoomwapens meer en meer nabij komt. Voor het Midden-Oosten is niet de vraag **óf** deze helse wapens worden ingezet, maar **wannéér**. In onze “omgeving” zijn de landen Polen en Tsjechië door Poetin van Rusland bedreigt met een aanval door raketten als zij teveel toenadering zoeken tot de Verenigde Staten. En deze berichten zijn met tientallen uit te breiden. Kortom: we staan aan de vooravond van gebeurtenissen -en om dat te stellen behoeven we geen enkele “profetische gave” te hebben!- die ongekennd vreselijk zullen zijn. We staan óók aan de vooravond van de meest héérlijke gebeurtenissen die de wereld ooit heeft gekend. Er komt échte vrede op de hele aarde! Dat zegt de Bijbel – dat zegt de kerk der eeuwen. En wat horen we daarvan en daar over? Vrijwel niets!

DE GEESTELIJKE LEIDSLIEDEN

“We leven in ons land en in West-Europa is een kantelende tijd. De duivel is gebonden geweest, maar hij wordt nu ontbonden”, aldus ds. P. Mulder, predikant te Krimpen aan de IJssel. Daar kijkt u toch van op? Of ook misschien juist niet! Onze jeugd heeft dringend behoefte aan waarheid; óók de waarheid aangaande de tijd waarin we leven. Op een winterconferentie voor jongeren van de Gereformeerde Gemeenten werd de jeugd weer eens -voor de zoveelste keer- geheel verkeerd voorgelicht. Opzettelijk? Dan is het méér dan erg. Te goeder trouw? Het blijft erg. Leest ds. Mulder onze “oude schrijvers” niet; kent hij de puriteinen niet? Dan wordt het toch werkelijk wel tijd dat hij daar kennis van neemt, al was het alleen maar voor de aan zijn zorg toevertrouwde jeugd. Ds. Mulder durft het aan de jeugd te vertellen dat de binding van satan begonnen is met de **opstanding van Christus**. De volkomen logische gevolgtrekking daarvan is dat, als de satan **óntbonden** wordt, de opstanding van Christus **voor een korte tijd o n g e d a a n gemaakt moet worden!** Eigenlijk is dit godslasterlijk, hoewel ds. Mulder dit zo uiteraard niet heeft bedoeld.

---

¹ In zijn boekje *De Heere Jezus als de gekroonde Koning van Sion* -een werk over het duizendjarig rijk- noemt Philpot het ontkennen van het 1000-jarig rijk als de grootste heilperiode op de wereld die nog geheel toekomstig is, **het meest brute ongeloof** en/of ingeworteld vooroordeel.

De duivel is gebonden geweest maar hij wordt nu ontbonden, aldus ds. Mulder! Vraag het de zes miljoen Joden die door Hitler verbrand zijn, de Joden in het getto te Warschau die uitgerookt zijn door de Duitse barbaren; de vele, vele tientallen miljoenen die in de beide wereldoorlogen van de vorige eeuw zijn omgekomen. De tientallen miljoenen onder de regering van Stalin omgebracht in Siberië en elders in de Sovjet-Unie. Men spreekt wel van circa 50 miljoen slachtoffers...

Hoelang zouden we nog door moeten gaan om de gruwelen van de 20ste eeuw te beschrijven, om maar niet verder terug te gaan in de geschiedenis. De duivel was toen gebonden, wil men ons wijsmaken! Welk een onderwijs aan onze jonge mensen. Toch wel te begrijpen dat de jeugd er helemaal niets meer van begrijpt. De duivel wordt *nu* ontbonden? Wordt hij dan bij stapjes losgemaakt? Schaamt men zich dan niet om zulke dwaasheden te zeggen? Maar de “dominee” zal het toch wel weten? In de meeste gevallen niet. Ook een collega van hem te Genemuiden heeft er geen verstand van. We gaan eens zien wat ds. E. Hakvoort ervan weet!

Ds. Hakvoort noemt in een preek over Zondag 19 -**over de wederkomst van Christus**- ook het 1000-jarig rijk. Hij haalt een oud stokpaardje van stal om het chiliasme belachelijk te maken, door erop te wijzen dat de Joden óók geloofden aan een Vrederijk onder heerschappij van de Vredevorst. We zouden haast zeggen: “Nou, en?” De Joden hadden en hebben reden genoeg om dit rijk te verwachten en het blijkt uit Handelingen 1:6 dat de Heere er uitvoerig met hen over heeft gesproken in de tijd tussen Zijn opstanding en Hemelvaart! Maar de Joden hebben er geen oog voor gehad dat de Heere éérs^t op aarde moest *l i j d e n*; dat Hij eerst zijn priesterlijk ambt moest vervullen, om daarna als Koning te kunnen heersen. Jazeker, op aarde in het duizendjarig Vrederijk. De Heere heeft er hen, naar Zijn bepaalde raad en voorkennis, voor verblind. Deze dingen moesten also geschieden! Maar hun ongeloof doen Gods beloften niet teniet. De predikant uit Genemuiden meent zwaar geschut tegen het chiliasme in stelling te brengen door te wijzen op de kerkvader Augustinus, die “met kracht de dwaling en dwaalleer van het chiliasme heeft bestreden.” Het is toch algemeen onder theologen bekend dat in de eerste drie eeuwen door de kerkvaders het chiliasme wél is geleerd. Augustinus heeft die gedachte ook aangehangen, maar is later van mening veranderd. Vooral de roomse kerk heeft gebruik gemaakt van zijn visie dat de vervulling van Openbaring 20 te vinden is in de kerkelijke overheden, die de macht van de bindings- en ontbindings sleutelen bezitten.² Augustinus heeft hierin heel erg gedwaald. Hoe dit kan? De Heere heeft dit zo besloten. Een ander antwoord hebben we niet.

Waarom zijn er over meerdere zaken zoveel verschillende meningen geweest en nog? Noem maar het Verbond, de Doop, de kerkelijke regeringen, enzovoort. Oprechte kinderen van God hebben hierin geheel tegenovergestelde meningen! Wat zal nu één van de vele en grote zegeningen van het 1000-jarig rijk zijn? Dat al zulke vragen heerlijk opgelost zullen worden en alles waar wij eeuwen over getwist hebben, dán op de rechte plaats zal komen!

Ds. Hakvoort wijst er wel op dat we ook onder christenen zoveel de leer van het chiliasme - dat hij furieus bestrijdt- tegenkomen. Wie en welke christenen bedoelt hij? De meeste van onze Nederlandse theologen (de “oude schrijvers”) geloofden aan een rijk van grote vrede ná de bekering van de Joden. De presbyterianen en puriteinen van Engeland en Schotland hebben heilbegerig uitgezien naar het Messiaanse Vrederijk. Een man als Samuël Rutherford wilde er

---

² Wie het werk van Ds. A.M. Berkhoff *De Christusregering* kan inzien leest hier zeer uitvoerig over en hetgeen hij schrijft kan niet weersproken worden. Aanbevolen voor de dominee! Ook een predikant moet open willen staan voor correctie...

zijn Hemel wel voor uitgesteld zien om de heerlijkheid van de kerk op aarde mee te mogen maken! Het was ook de hoop en verwachting van MacCheyne en zijn vrienden! Neem Dr. John Owen, John Bunyan en tientallen anderen. Allemaal chiliasten! En wat te denken van de chiliast ds. Ledeboer, die wel geclaimd wordt als de eerste predikant van de Ger. Gemeenten! En ds. Elias Fransen, die met **brandend verlangen utizag naar het 1000-jarig rijk?** Weet dominee Hakvoort niet wat ds. W. à Brakel er over schrijft? Onze abonnees hebben het al zoveel gelezen, maar we willen het nogmaals, speciaal voor de pastor uit Genemuiden, hier laten volgen!

“Of in de laatste tijd der wereld een heerlijke staat der kerk op aarde te verwachten is? Dit is het gevoel van zeer veel uitnemende godgeleerden van alle tijden en van verre de meesten in onze dagen, en het is mij zo klaar uit Gods Woord, dat ik daaraan gans niet twijfel.”³

Ds. Hakvoort zegt zijn gemeente niet te willen vermoeien met allerlei vormen van het chiliasme. Hij noemt alleen dat men een tweërlei komst van Christus leert. Maar de meeste theologen van voorheen die een 1000-jarig rijk hebben verwacht geloofden **niet** in een tweërlei wederkomst! Weet ds. Hakvoort dat écht niet? In de Angelsaksische wereld hebben veel rechtzinnige theologen wél een tweërlei komst geleerd! Met de aanstaande nationale bekering van Israël, tot zegen en leven van de hele wereld, weet ds. Hakvoort ook helemaal geen raad. Hij zou zich eens in verbinding moeten stellen met zijn collega ds. R. Boogaard, die wél de Schrift gelooft dat er na de bekering der Joden een grote bloeitijd voor de kerk op aarde zal komen – een leven uit de doden! We hoorden deze preek van ds. Hakvoort over zondag 19 en we hebben ons verbaasd over zoveel onkunde. Trouwens: de predikanten Mulder en Hakvoort spreken elkaar ook weer tegen! Zoals trouwens alle a- (=geen) chiliasten! De bekende **chiliast**/boetgezant uit Kralingen, ds. Th. Van der Groe, heeft ook een verklaring van de catechismus voor ons nagelaten. Van der Groe wordt wel genoemd “de laatste ziener”. We willen zeker geen afgoderij met hem bedrijven, maar hij heeft een **zeer heldere blik** op de toekomst gehad! Wat zegt hij in de tweede verhandeling over zondag 19? Het volgende:

DE DINGEN DIE VOLGENS DE HEILIGE SCHRIFT NOG VÓÓR DES HEILANDS KOMST TEN OORDEEL MOETEN GESCHIEDEN, BESTAAN VOORNAMELIJK HIERIN, DAT:

- Nog eerst de antichrist moet vallen, zijn rijk geheel verbroken, en de stad Rome -de troon van het beest- verwoest moet worden.
- Nog geheel het Joodse volk tot Christus bekeerd moet worden, en de volheid der heidenen ingaan.
- Zulks geschied zijnde, moet er nog een verheerlijkte staat der kerk komen, waarin de gelovigen met Christus als Koning **een tijd van duizend jaren** op aarde zullen heersen, gedurende welke duizend jaren de duivel in de hel zal gesloten worden, zodat hij de volkeren niet meer zal verleiden, **volgens Openbaring 20.**
- Er dan na die duizend jaren nog weer een zeer zware vervolging over de Kerk moet komen, verwekt door Gog en Magog, die de legerplaats der heiligen zullen omringen en de Kerk van Christus ten uiterste benauwen; na welke zware vervolging, die echter maar een korte tijd zal duren, deze Gog en Magog door vuur dat uit de hemel komen zal, zullen verslonden worden.
- Het waarschijnlijk is dat (dan) het einde der wereld nabij zal zijn, en dat Christus eerlang ten oordeel komen zal.
- Ziet geliefden, zo blijkt in dit alles dan nu dat de dag des oordeels, volgens Gods Woord, zo nabij nog niet is, maar dat het nog meer dan duizend jaar zal duren.

---

³ U kunt dit vinden in zijn standaardwerk *Redelijke Godsdienst* deel 3-hoofdstuk 20-VIII.1-(blz. 320).

Deze woorden van ds. Van der Groe komen overeen met de visie van de kerk in haar rechtzinnige ontwikkeling. Het is in- en intriest dat de geestelijke leidlieden de profetieën zo verduisterd en verdaan hebben. Met name onze jeugd schréúwt om deze boodschap, een boodschap van redding voor kerk en wereld. We zouden nog veel meer uit de preek van ds. Hakvoort kunnen bespreken. Wat hij allemaal zegt over deze dingen en het nabije einde van de wereld, klopt van geen kant. We gaan het verder maar niet weerleggen. Dat is toch zinloos. We hopen van harte dat de Genermuider predikant ernst zal maken met hetgeen we schreven. Om hem wat op weg te helpen hopen we hem dit jaar het Bijbels/Toekomstblad “Verwachting” te zenden, waarin hij kan lezen wat de Schrift en de vaders zeggen! Moge de Heere het zegene voor hemzelf en voor jong en oud in zijn gemeente!

